

SPOMINSKI DNEVI

Na današnji dan je leta 1834 izšel Prvi slovenski glasnik, prvi samostojni slovenski tiskovni časopis v Ljubljani.

RIMSKA VLADA JE PREDLOŽILA PARLAMENTU

Zakonski načrt o skladu „za razvoj tržaškega gospodarstva“

V nasprotju s potrebami in željami tržaških gospodarskih krogov, si je Rim zagotovil popolno odločanje o vseh vprašanih, ki so v zvezi s poslovanjem tega sklada

Rimska vlada je predložila parlamentu izredni zakonski načrt o skladu za razvoj tržaškega gospodarstva, za izkoriščanje vrtilnih in obretnih 32 milijard lir tržaškega sklada ERP in posojil bivše ZVU. Zakonski načrt se glasi:

Clen 1. Ustanovitev krožnega sklada za gospodarske iniciative v Trstu in v goriskih pokrajinah.

V ta sklad se bodo stekale: a) razpoložljive vsote tržaškega sklada ERP in amortizacijski deleži kapitala, ki obrestni na posojila, ki so bila izdana v okviru ERP;

b) razpoložljive vsote pri odloku za posojila ZVU in amortizacijski deleži za kapital in obrestni posojil iz sklada za razvoj gradbenih dejavnosti (načrt „Aldisio“);

c) amortizacijski deleži za kapital in obrestni posojil, ki bodo izdana na osnovi tega zakona;

d) vsote sestavljene iz predčasno vrnjenih posojil in raznih vrtilov.

Zakladno ministrstvo bo pred 31. decembrom dalo na razpolago skladu 5 milijard lir predjuma.

25 odstotkov vseh vrtilov v sklad bo šlo od 1. januarja 1953 zakladnemu ministrstvu na račun gornjega predjuma.

Clen 2. Določitev sklada, obrestni in rezijski stroški.

Vsote, ki se bodo stekale v sklad, so namenjene posojilom za gradnjo, obnovi, razvoju in povečanju industrijskih podjetij, za gradnjo ladij, za turistično in hotelirsko dejavnost in za druge iniciative za industrijski razvoj, za financiranje gradnje stanovanj ljudskega stanovanja, za predvsem na področju industrijskega pristanika, za vsoto, ki ne sme presegati 4 milijarde lir.

Vsa gornja posojila, razen posojil, ki jih omenja zadnji del gornjega odstavka (gradnja ljudskih stanovanj), morajo biti amortizirana najkasneje v 15 letih. Ta posojila ne smejo presegati 50 odstotkov stroškov za izvedbo načrta, za katere je bilo izdano posojilo.

Glede upravljanja „gornjega sklada“ pa bodo vse vsote, ki se bodo stekale v sklad, združene v brezobrestni tekoči račun pri osrednjem državnem zakladu. Hkrati pa se v Rimu že dolocili člane posebnega odbora, ki bo upravljal omenjeni sklad in bo imenoval direktorja, ki ga imenuje zakladno ministrstvo, ministrstva za proračun, za industrijo, za javna dela in za trgovinsko mornarico; tri člane, ki jih imenuje mednarodni odbor za posojila.

Od treh dveh dveh izbranih med predstavniki gospodarskega življenja, ki jih bo predlagala tržaška trgovinska zbornica in enega, ki ga bo predlagala goriska trgovinska zbornica.

Posojila bodo delili prek Tržaške posojilnice (Cassa di Risparmio) ali pa prek drugih tržaških denarnih zavodov, ki jih bo pooblastil poseben odbor.

Hkrati so tudi sklenili povšiti za 500 milijonov lir sklad za posojila srednjim in majhnim industrijskim podjetjem, ki ga bo upravljal „Banca del Lavoro“ v Trstu. Ta sklad pa bo deloval tudi v korist podjetij v goriskih pokrajinah.

Iz zakonskega načrta, kot tudi iz gornje obrazložitve, je razvidno, da si je Rim zagotovil popolno odločanje o značaju tega sklada, o dodeljevanju posojil in sploh o vseh vprašanih, o katerih bi bilo mnogo boljše, če bi odločali neposredno v Trstu.

Kot prvo ugotavljamo, da ta sklad ne bo finančno samostojen, ampak tudi podjetja v goriskih pokrajinah. Z denarjem, ki je bil za časa Zavezniške vojske upravljan, dan našemu mestu in ki bi moral služiti za razvoj tržaškega gospodarstva, bodo v Rimu kuskali reševati tudi gorisko gospodarsko krizo. Popolnoma se strinjamo, da goriska pokrajina potrebuje posebne kreditne, tako za razvoj industrije, kot tudi drugih gospodarskih panog. Toda rimska vlada bi morala skrbeti za to, da bi denar, ki je bil namenjen za razvoj tržaškega gospodarstva, ne bi padel v roke drugim pokrajinam.

Glede posebnega odbora, ki bo upravljal omenjeni sklad, bodo Tržačani in Goričani popolnoma v manjšini. Rimska ministrstva bodo imela v tem odboru 6 predstavnikov, zaimenovanih, področja pa samo tri. Tudi sklad kot takšen bo naložen v Rimu in ne v Trstu, kot je bilo to zaželeno. Po načrtu nekaterih tržaških gospodarskih in političnih krogov, bi moral biti sklad naložen pri Tržaški posojilnici (Cassa di Risparmio). Denar bi moral biti na razpolago samo za donosne industrije. Značaj investicije tega sklada pa bi morala dolociti posebna komisija, sestavljena iz tržaških raziskovalcev, ki nimajo nič skupnega z raznimi industrijskimi podjetji. Ti krogi so mnenja, da je treba denar upravljati

V Vidmu sestanek mešane komisije

Mešana jugoslovansko-italijanska komisija za ureditev območnega prometa med Jugoslavijo in Italijo je včeraj dopoldne ponovno zasedala v Vidmu. Kot se je izvedelo, so današnja pogajanja potekala v duhu razumevanja, kar daje upi, da bo mešana komisija, če ne nastopijo nepredvideni zadržki, že v doglednem času zaključila delo. Predvidevajo, da bo lahko začela mešana jugoslovansko-italijanska komisija že na prihodnjih sestankih razpravljati o vprašanih, ki jih bodo podrobneje reševali posebne podkomisije. Komisija bo imela prihodnjo sejo v sredo.

Trigonometrijski znaki vzdolž meje pri Miljah

Italijanska delegacija za koordinacijo razmejitve črte Tržaškega ozemlja sporoča:

V prihodnjih dneh bodo na Tržaškem ozemlju in še posebej v milski občini postavili na določenih točkah trigonometrijska znamenja, sestavljena iz lesenih piramidnih stebrov, prepleksanih z belo ali belo in rdečo barvo z zidanimi podstavki ali brez podstavkov. Znamenja bodo služila za geotopografska merjenja delegacije.

Po zakonu št. 1024 z dne 3. junija 1935 je prepovedano uganjati, odstranjevati, ali poškodovati omenjena znamenja. Vsi tisti, ki bodo kršili te predpise, se bodo kaznovali po členu št. 673 kazenskega zakonika, razen če dejanje ne predstavlja še večjega prekrška.

Sestanek KZ v Lonjeru

Tajništvo Kmečke zveze vabijo vse člane na kmečko-gospodarsko posvetovanje, ki bo v Lonjeru v petek 25. l.m. ob 20. uri v prostorih prosvetnega društva.

Podelitev diplom starih delavcem

Na pobudo državnega zavoda za proučevanje dela so letos tudi v Trstu razdelili diplome o delavnosti in značke veteranov delavnosti, ki jih omenjeni zavod razdeljuje za delavcem in uradnikom, ki delajo v Trstu.

Tržaški karneval

Spreved alegoričnih vozov kljub obsežnim pripravam ni izpolnil pričakovani Glavno besedo so imeli škedenjci - Danes pustni povorki v Škedenju in Miljah

Pravi pust je šele danes, a v Trstu in tudi ponekod na delu so ga praznovali že v nedeljo oz. že v soboto s številnimi pustnimi plesi v domačih vseh razpoložljivih tržaških dvoranah, dvorancih in gostilnah. Neurje, ki je divjalo skoraj vso noč in dež, ki je vstrajno padal vse do ure, ko bi se moral začeti napovedani spreved alegoričnih vozov po mestu, bi skorajda preprečilo vse načrte. Toda k sreči se je še pravčasno izšlo in čeprav se zamuja, se je tako imenovani škedenjski karneval že začel na veliko radost mladih in starih. A takoj moramo povedati, da ni bilo pravega posebnega razpoloženja, vsaj takega ne, kot je bilo lansko leto. Prireditelji so se sicer potrudili in pripravili lepo številno dobo potresenih alegoričnih vozov kot liliputanski vplak, rečni parnik z Mississipi, s črnskim glazom, prav tako reklamna lokomotiva neke italijanske tovarne slasič in druge. A če ne bi bilo najljubših škedenjcev, bi vse skupaj bilo prepuščeno škedenjskim krogom, ki bi se bogatejši kot tisti, s katerim so se podali v Trst, zvečer pa ne bi manjkalo zabav po prijaznih škedenjskih gostilnah in v kino dvorani.

Miljah bo tudi okrog. Pravi pust, da ne bo tako obsežen kot lani, bo pa prav gotovo več lepih alegoričnih vozov.

Za zaključek naj še pomenimo, da se je v soboto in nedeljo prav prijetno pustovalo po raznih naših krožkih kot v Ul. Roma, v Ul. Montecchi, v Ul. R. Mania, v Nabrežini in drugod.

Posebno lepo je uspela otroška maskarada v Ul. Roma, v Ul. Montecchi in v Škedenju.

Po starem običaju so pustne šeme v Bazovici od hiše do hiše pobirale klobase in jajca

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Eden izmed škedenjskih alegoričnih vozov v sprevedu

Zasedanje glavnega sveta

Sloven. gospodarsko-kulturna zveza v Trstu bo imela v nedeljo 27. februarja 1953 ob 9. uri dop. na svojem sedežu v Ul. Roma 15-II. prvo zasedanje svojega glavnega sveta z naslednjim dnevnim redom:

1. Poročilo predsednika.

2. Poročila referentov.

3. Diskusija.

4. Sklepi.

Vabimo Vas, da se zasedanja udeležite.

SE VEDNO BORBA ZA SKLENITEV DELOVNE POGODBE KOVINARJEV

DANES V TOVARNI STROJEV prva v seriji krajših stavk

Odpust 28 starih delavcev v ILVA - Preklic stavke uslužben- cev poldržavnih ustanov - Se nič novega s podjetjem Kozmann

Danes bo v Tovarni strojev prva kratka stavka v sklopu stavk, ki jih namerava izvesti v CRDA sindikat kovinarjev Delavske zveze. Dopoldne ob 9. do 10. ure bodo stavkali delavci v skupini delavnic, popoldne ob 13. do 14. ure pa v ostalih delavnicah. Sindikat kovinarjev je namreč sklenil, da se bodo stavke delavcev v vseh obratih CRDA, toda ločeno, tako da odločno odklanja sleherni pogajanja za sklenitev nove delovne pogodbe, s katero naj bi se tudi izboljšale meze in plače. Vse te stavke pa spadajo v splošno stavkovno gibanje v Italiji, ki traja že daljši čas, kar Confindustria odločno odklanja sleherni pogajanja za sklenitev nove delovne pogodbe za kovinarsko stroko.

Včeraj je bila v Ul. Zonta ponovna skupščina delavcev podjetja Kozmann. Skupina delavcev je po skupščini odšla pred prefekturo in zahtevala, da sprejme dr. Palamara njihovo delegacijo. Kot že večkrat prej je tudi to pot dr. Palamara odgovoril, da ne utegne delavcev sprejeti. Tudi komisija za dodeljevanje posojil ni še nič sklenila glede posojila novim lastnikom, ker je njen predsednik kmalu po imenovanju podal ostavko. Tako je 89 delavcev Kozmann že 43 dni brez dela in nič ne kaže, da se bo vprašanje v kratkem rešilo kljub mnogim odpravnim, s katero bi se lahko vsaj nekaj časa preživljali.

Ravnateljstvo ILVA je sporočilo sindikalnim organizacijam, da bo odpustilo 28 delavcev, in sicer v okviru odpuščanja stare delovne sile. Sindikat v javnopravnih ustanovah, ker je zakladni minister postavil odbor za obravnavo okrožnico, v kateri jih je opozarjal, da ne smejo izplačati uslužbenec dodatka k plači, ki ga bodo te dni izplačali državnim uslužbencem. Stavka bi morala biti tudi v Trstu ter je bilo doloceno, da bo za uslužbenec INAM trajala cel dva dni.

Zakladno ministrstvo pa se je v zadnjem trenutku premislilo in z-brojavno okrožnico pooblastilo poldržavne in javnopravne ustanove, da izplačajo svojememu osebju omenjeni dodatki. Ko je koordinacijski odbor sindikalnih sindikatov in zvez poldržavnih uslužbencev ter zvez, ki so včlanjene v CGIL in UIL, zvele za vsebino omenjene okrožnice, je sklenili, da prekliče stavko, ki je bila napovedana za danes in da je po ustanove razgledne na svoje osebje medznih izboljšanj državnih uslužbencev tako, kot se teh ustanov pričakuje. S tem sklopom sindikalnih organizacij je seveda odpovedala tudi stavka, ki bi morala biti danes v Trstu.

O Včeraj so zaradi planosti prijavili sodnim oblastem dve osebi.

IZPRED KAZENSKEGA SODIŠČA

Na obroke kupoval predmete in jih neplačane prodajal naprej

Poleg njega, žene in pomočnika pri prodajanju, so prišli pred sodnika tudi nepredvidni nakupovalci

31-letni Friderik Zerjul in 23-letna Marija Karolina Canziani sta si hotelu urediti skupno življenje in sta si za namen najela sobo pri neki družini v Ul. Carducci. Pričakovala sta otroka, vendar denarja, ki sta ga najino potrebovala, nista imela. Ka storil? Zerjul je imel včasih geinialne zamisle, vendar se ni zavedal, ali pa ga morda ni brigalo, da bi čim bi svojo misel praktično izvedel, kršil zakon z vsemi posledicami.

Zakon gor, zakon dol, si je tako mislil med maja 1954, leta in odkol naravnost na prodajalno radijskih aparatov na Drevoedu XX. septembra. „Sem ta in ta“ — se je predstavljal. Zaposlen sem pri tržaški občini, torej plača, čeprav majhna, je gotova. Vrhutega je v ljudnim nasmehom doživel. Denar pa je razbil in je tedaj poslal svojo sestanovnico in bodočo mater njegovega otroka v trgovino Vincenza Ruffola, kjer je žena „akupila“ seveda na obroke, 2 elektricična brila aparata „Philips“. Toda Ruffolo je izvedel, da sta Canziani in Zerjul takoj nato prodala, za

3.000 in 1 za 4.000 lir izročila ribesen radio „Magnadine“. Od tistega dne naprej pa lastnica kupca ni več videla, razen seveda na sodišču.

Podoben podvig je izvršil Zerjul istega leta v trgovini Luigia Olive v Ul. Madonini, kjer si je izbral aparat z imenom „Blitz“. Za plačilo kot je navadno, 2.000 lir na račun, ostalo na obroke s podpisom menic. Oliva je sicer pristal na kupčijo, vendar se je hotel najprej pozanimati, če drži, da je Zerjul zaposlen pri gradbenemu podjetju Glavina v Boljuncu in če res stanuje v Prebenuhu št. 47. Naravno je, da to ni držalo, vendar je bilo že prepozno, kajti Oliva je zaman čakal Zerjula.

Morda se je tedaj možakarju zdelo, da so zanj postala lažja prevožila. Denar pa je razbil in je tedaj poslal svojo sestanovnico in bodočo mater njegovega otroka v trgovino Vincenza Ruffola, kjer je žena „akupila“ seveda na obroke, 2 elektricična brila aparata „Philips“. Toda Ruffolo je izvedel, da sta Canziani in Zerjul takoj nato prodala, za

3.000 in 1 za 4.000 lir izročila ribesen radio „Magnadine“. Od tistega dne naprej pa lastnica kupca ni več videla, razen seveda na sodišču.

Podoben podvig je izvršil Zerjul istega leta v trgovini Luigia Olive v Ul. Madonini, kjer si je izbral aparat z imenom „Blitz“. Za plačilo kot je navadno, 2.000 lir na račun, ostalo na obroke s podpisom menic. Oliva je sicer pristal na kupčijo, vendar se je hotel najprej pozanimati, če drži, da je Zerjul zaposlen pri gradbenemu podjetju Glavina v Boljuncu in če res stanuje v Prebenuhu št. 47. Naravno je, da to ni držalo, vendar je bilo že prepozno, kajti Oliva je zaman čakal Zerjula.

Morda se je tedaj možakarju zdelo, da so zanj postala lažja prevožila. Denar pa je razbil in je tedaj poslal svojo sestanovnico in bodočo mater njegovega otroka v trgovino Vincenza Ruffola, kjer je žena „akupila“ seveda na obroke, 2 elektricična brila aparata „Philips“. Toda Ruffolo je izvedel, da sta Canziani in Zerjul takoj nato prodala, za

3.000 in 1 za 4.000 lir izročila ribesen radio „Magnadine“. Od tistega dne naprej pa lastnica kupca ni več videla, razen seveda na sodišču.

Podoben podvig je izvršil Zerjul istega leta v trgovini Luigia Olive v Ul. Madonini, kjer si je izbral aparat z imenom „Blitz“. Za plačilo kot je navadno, 2.000 lir na račun, ostalo na obroke s podpisom menic. Oliva je sicer pristal na kupčijo, vendar se je hotel najprej pozanimati, če drži, da je Zerjul zaposlen pri gradbenemu podjetju Glavina v Boljuncu in če res stanuje v Prebenuhu št. 47. Naravno je, da to ni držalo, vendar je bilo že prepozno, kajti Oliva je zaman čakal Zerjula.

Morda se je tedaj možakarju zdelo, da so zanj postala lažja prevožila. Denar pa je razbil in je tedaj poslal svojo sestanovnico in bodočo mater njegovega otroka v trgovino Vincenza Ruffola, kjer je žena „akupila“ seveda na obroke, 2 elektricična brila aparata „Philips“. Toda Ruffolo je izvedel, da sta Canziani in Zerjul takoj nato prodala, za

3.000 in 1 za 4.000 lir izročila ribesen radio „Magnadine“. Od tistega dne naprej pa lastnica kupca ni več videla, razen seveda na sodišču.

Podoben podvig je izvršil Zerjul istega leta v trgovini Luigia Olive v Ul. Madonini, kjer si je izbral aparat z imenom „Blitz“. Za plačilo kot je navadno, 2.000 lir na račun, ostalo na obroke s podpisom menic. Oliva je sicer pristal na kupčijo, vendar se je hotel najprej pozanimati, če drži, da je Zerjul zaposlen pri gradbenemu podjetju Glavina v Boljuncu in če res stanuje v Prebenuhu št. 47. Naravno je, da to ni držalo, vendar je bilo že prepozno, kajti Oliva je zaman čakal Zerjula.

Morda se je tedaj možakarju zdelo, da so zanj postala lažja prevožila. Denar pa je razbil in je tedaj poslal svojo sestanovnico in bodočo mater njegovega otroka v trgovino Vincenza Ruffola, kjer je žena „akupila“ seveda na obroke, 2 elektricična brila aparata „Philips“. Toda Ruffolo je izvedel, da sta Canziani in Zerjul takoj nato prodala, za

3.000 in 1 za 4.000 lir izročila ribesen radio „Magnadine“. Od tistega dne naprej pa lastnica kupca ni več videla, razen seveda na sodišču.

Podoben podvig je izvršil Zerjul istega leta v trgovini Luigia Olive v Ul. Madonini, kjer si je izbral aparat z imenom „Blitz“. Za plačilo kot je navadno, 2.000 lir na račun, ostalo na obroke s podpisom menic. Oliva je sicer pristal na kupčijo, vendar se je hotel najprej pozanimati, če drži, da je Zerjul zaposlen pri gradbenemu podjetju Glavina v Boljuncu in če res stanuje v Prebenuhu št. 47. Naravno je, da to ni držalo, vendar je bilo že prepozno, kajti Oliva je zaman čakal Zerjula.

Morda se je tedaj možakarju zdelo, da so zanj postala lažja prevožila. Denar pa je razbil in je tedaj poslal svojo sestanovnico in bodočo mater njegovega otroka v trgovino Vincenza Ruffola, kjer je žena „akupila“ seveda na obroke, 2 elektricična brila aparata „Philips“. Toda Ruffolo je izvedel, da sta Canziani in Zerjul takoj nato prodala, za

3.000 in 1 za 4.000 lir izročila ribesen radio „Magnadine“. Od tistega dne naprej pa lastnica kupca ni več videla, razen seveda na sodišču.

Podoben podvig je izvršil Zerjul istega leta v trgovini Luigia Olive v Ul. Madonini, kjer si je izbral aparat z imenom „Blitz“. Za plačilo kot je navadno, 2.000 lir na račun, ostalo na obroke s podpisom menic. Oliva je sicer pristal na kupčijo, vendar se je hotel najprej pozanimati, če drži, da je Zerjul zaposlen pri gradbenemu podjetju Glavina v Boljuncu in če res stanuje v Prebenuhu št. 47. Naravno je, da to ni držalo, vendar je bilo že prepozno, kajti Oliva je zaman čakal Zerjula.

Morda se je tedaj možakarju zdelo, da so zanj postala lažja prevožila. Denar pa je razbil in je tedaj poslal svojo sestanovnico in bodočo mater njegovega otroka v trgovino Vincenza Ruffola, kjer je žena „akupila“ seveda na obroke, 2 elektricična brila aparata „Philips“. Toda Ruffolo je izvedel, da sta Canziani in Zerjul takoj nato prodala, za

Pogled na opustošeno kopalnico v Cedasu

Trst in okolica v snežni odeji

ŽALOSTEN OBRAČUN DIVJANJA MORJA SOBOTNE NOČI

Velika škoda po neurju vzdolž tržaške obale

Občutna škoda v kopalšču Čedas in v kriškem portiču - 30 cm snega na tržaškem Krosu in zaskrbljenost kmetovalcev

Neurje, ki je v soboto zvečer razsajalo v južni Istri in ki je povzročilo veliko škodo zlasti v Genovii, je napravilo svoje tudi pri nas, čeprav ne v taki meri kot drugod.

Sobota zvečer in tudi v nedeljo je snežilo, kar je privedlo v tej zimi sneg pobelji tudi mesto, kjer pa se je kmalu stopil. Več snega je zapadlo na Krasu in na Bregu; večeraj dopoldne ga je bilo v Bazovici še 18 cm. Čeprav je bilo južno vreme se sneg na podeželju ni še raztopil. Če stari so glavne ceste očistili za prvo silo, medtem ko je bila vožnja po drugih cestah bolj nevarna. Upati je, da ne bo pritisnila še burja in da na bo poledice, kar bi bilo zelo nevarno za promet in bi napravilo še večjo škodo po njem.

Razburkano morje je v soboto ponovno znatno poškodovalo tržaška kopalšča in manjše dolne v pristanišču, valovi in veter pa so dobignili tudi del železniškega tira. V barkovlanskem portiču je zaradi neurja prizadetih precej čolnov; nekateri so razbiti, marsikateri pa se je potopil. V Cedasu je škoda večja in jo cenijo na milijone lir. Poškodovano so kopalšča, kjer so silni valovi in curki vode razbili ploščadi in razmetali ograje. Pravijo, da so curki vode dosegli višino 12 do 14 metrov, poleg tega pa je bila visoka plima, tako da je bila voda do curka. Zato so porušili 8 do 10 metrov valobrana in zmetali v morje precej debelih kamnov ter svetilnik. Tu bo treba precej dela in denarja, da bodo vse popravili. Določiti tržnja škoda, ki ni bilo v njihovem portiču že dobrih dvesto let.

Z drznim skokom si je rešil življenje

Zaradi zloma gleženja leve noge in udarca na prsnem košu z verjetnim zlomom rebra so včeraj okoli 9.30 sprejeli na ortopedskem oddelku 31-letnega šoferja Franca Krizmančiča iz Bazovice št. 185, katerega so pripeljali v bolnišnico s rešilnim avtom Rdečega križa.

Mladenčič je povedal, da je zjutraj za volanom „Fiat 500“ last podjetja „Mahnich in Krizmančič“ iz Bazovice vozil po cesti, ki iz Bazovice pelje v Lonjer. Ko je prišel do prvega kamnoloma, so koleca zdrsnila na snegu, zaradi česar se je vozilo nagibilo in obrnilo. V tem trenutku pa je Krizmančič z akrobatskim skokom skočil iz vozila, ki je zaskočilo v se in se nato zvrnilo 30 m daleč po strmem pobočju. Naravno je, da je vozilo utrpelo ogromno škodo, medtem ko si je Krizmančič s svojo prisotnostjo duha prav gotovo rešil življenje. Na vsak način bo mladenčič okrevaj v 20 ali v najslabšem primeru v 30 dneh.

Namesto po nosu udaril po šipi

Okoli 4. ure prejšnjega dne so morali pridržati na ortopedskem oddelku 29-letnega ribarja Seconda Secchia iz Ul. dell'Università, kateremu so dežurni zdravniki ugotovili rano na zapetju z verjetnimi mišičnimi poškodbami.

Cecchi, ki je sam prišel v bolnišnico, je pojasnil, da se je okoli 2. ure v neki gostilni pri Sv. Vitu sprl z osebo, ki jo samo navidezno pozna. Ker ga je možakar ukaže, da je hotel udariti, vendar se je ta umaknil in je z uka udaril po šipi, ki se je razdrobila, medtem ko so ga drobič rani.

Secchi bo zelo verjetno okrevaj še v 7 dneh.

Zastrupitev s tetanusom

Včeraj proti večeru se je oglašil v bolnišnici 54-letni Angel Korda od Sv. Marii Sp. 312, katerega so zaradi verjetnega tetanusa poslali na IL. Zdravniški oddelek, kjer so ga sedevši pridržali. Zdravniki so si seveda pridržali prognozo.

Korda je zdravnikom pojasnil, da je tetanus verjetno posledica rane, ki jo je povzročil med delom v ILVA 13. t. m.

Danes javni lokali vso noč odprti

Tiskovni urad kvesture javlja, da bodo lahko vsi javni lokali danes vso noč odprti.

Rad bi česar ju je

GORIŠKI IN BENEŠKI DNEVNIK

DOPOLNILO K ZAHTEVI OPOZICIJSKIH SVETOVALCEV

Zahtevali izstavitev obmejnih izkaznic tudi za videmsko pokrajino

Dosežen sporazum govori o obmejnem prometu ob vsej kopni meji videmske in goriške pokrajine

V zvezi z zahtevo opozicijskih poslancev Poletta in Bergamasa, naj se čimprej izda obmejne izkaznice na podlagi skupnega sestanka pokrajine, goriške občine in trgovske zbornice, pripominjamo k zahtevi zgoraj omenjenih svetovalcev, da je napočel svetovalec, pri sprejemanju obmejnih izkaznic samo za goriško pokrajino, ker se zdi, da videmska prefektura nasprotuje obmejnemu prometu.

Kakor smo izvedeli sta italijanska in jugoslovanska delegacija pristali na obmejni promet vzdolž vse kopne meje, in sicer od tromeja na Peči do Avstrije do Zaliva sv. Petra pri Trstu. To pomeni, da se videmska prefektura upira polnomočnemu mednarodnemu sklepu, ki določa obmejni promet tudi za videmsko pokrajino.

Zaradi tega je popolnoma napočel sprejemati nasprotovanje videmske prefektore, ki nekaj utemeljenega in nespornega, ampak je treba temu ugovarjati in zahtevati od Vidma spremembo njegovega stališča: obmejni promet morajo dovoliti v enaki meri in pod enakimi pogoji v videmski pokrajini kot v goriški.

V toliko dopolnjujemo zahtevo opozicijskih svetovalcev.

Snežni pozdrav

Pojutrinjem bo Matijevo praznik. Za ta dan ljudski pregovor pravi: Matija led razbija, če ga ni ga pa naredi. Verjetno bo Matija na svoj praznik sled razbijal, kajti hlad mraz in sneg, ki sta obiskala številne kraje Evrope in ki nista pozabila niti na nas, nista več pri tolikšni moči, da bi mogla spravi v ničinskih delih Goriške živo srebro v toploperu pod noč.

Včeraj smo sicer imeli nekoliko hladno, vendar dokaj lep dan; drugace pa je bilo ponoči od sobote na nedeljo in v nedeljo dopoldne. Snežilo je po vsej gorati okolici in tudi v mestu je nanosilo nekaj bele pojavnosti, da so mlajši se sklopili, ali se bodo šli smučati na Kalvarijo ali pa k bregovom Soče.

Cepprav se je sneg v višjih predelih obdržal še dan, je v mestu in po okoliških nižinah njihov pod opoldanskim soncem popolnoma skopnel; samo nekaj mokrote po tleh nas še spominja nanj.

Če bo vreme naklonjeno bo danes pustni sprevod

Goriški karneval bi moral biti v nedeljo, vendar vreme organizatorjem ni bilo naklonjeno: dopoldanski dež je preplasil in odpodil vse častice Kurenta.

Organizatorji so zaradi tega odredili, da bo pustovanje danes. Največji del slavlja bo polpoldanski sprevod alegoričnih vozov. Manifestacija se bo pričela okoli 15. ure, in sicer v ul. S. Pellico, potem bo sel sprevod po Gosposki ulici, Verdijevem korzu, Ul. Crispi, Ul. Roma in čez Travniki, kjer bodo odlikovali najlepše vozove. Predvidevajo, da bo sodelovalo okoli 20 vozov. Radovedni meščani so si jih marsikje že ogledali; skriti so namreč po raznih dvoriščih in pod lupami, kjer čakajo, da jih pripelejo na cesto. Sirjo se govori, da je nekaj vozov prišlo celo iz Viareggia. Predvideva se torej velik užitek in veliko zabave.

ZVEZA SLOVENSKEH PROSVETNIH DRUŠTEV v Gorici obvešča, da priredi prosvetno društvo »Jezerca iz Dobrodo« v nedeljo dne 27. februarja v Dobrodo ob 16. uri in ob 20. uri v gostovanjem SNG iz Trsta komedijo Normana Krasne

"DRAGA RUTH"

v dveh dejanjih.

Odhod iz Gorice ob 14.30 skozi Pevmo pri mostu. Podgora, Standrez, Sovodnje, Gabrije, ita.

Za Steverjance se organizira avtobus, ako ga napopolno (prednost imajo Steverjanci).

Vpisovanje pri ZSPD v Gorici. Ul. Ascoli 1 in v kavarni Bratuz.

Opozarja se, da je rok za vpisovanje vključno do srede 23. t. m.

Cena: vožnja v vstopni na 400 lir. Za Steverjan vožnja v vstopni 450 lir.

RODITELJSKI SESTANEK V DIJAŠKEM DOMU

Koristnost sestajanja staršev in vzgojiteljev

Na sestanku je bilo podanih več poročil, starši pa so se zanimali za uspehe v prvem trimesečju letošnjega šolskega leta

Skoraj neopazno je šel minulo roditeljski sestanek v goriškem dijaškem domu, na katerem so se stari slovenski dijakovi pomenili o učnih in vzgojnih uspehih svojih otrok v prvem trimesečju letošnjega šolskega leta.

Po uvodnih besedah predsednika dijaške Matice je tovarnanova imela obsežnejše poročilo o učnih uspehih. Svoj referat je pričela z besedami, da sta vzgoja in izobrazba največja dola, ki jo morajo starši poskrbeti svojim otrokom. Vzgoja ima namen razvijati, pospeševati in privzgojati otrokova vse tiste lastnosti, ki so temelj človeške družbe in ki urejajo njegovo duševno, telesno in duhovno. Vzgoja ima poleg dobrih lastnosti prirojene tudi slabosti. Nadalje je dejala, da kažejo starši več zanimanja za učenje uspehe kot za vzgojo in napredek, kar se jim zdi, da so učni uspehi važnejši in koristnejši in da se bo z njimi otrok v življenju okoristil. To da stvarno znanje, brez prijetno obdelanega znanja je kakor skrit zaklad, brez leska, ki ne približa človeka k človeku, ne odziva in dviga naših src in je kot fotografski posnetek na filmu, ki ne zadovolji popolnoma. Sele ko sta obe plati dijakovega oblikovanja, vzgojna in učna primerno razviti, se moramo veseliti uspehov, ker je obe plati, dajeta človeka dobro podlago za pridobitno delo kakor tudi za znanost, harmonično in vzgledno sožitje med ljudmi. Nato je tovarnanova povedala nekaj o redovanju, disciplini ter stikih med dijaškim domom in starši.

Nadzornik dijaškega doma je poročal o sedanjih učnih uspehih gojencev. Dejal je, da je letos 70 notranjih, in 51 zunanjih gojencev. Omenil je tudi, da uspehi niso bili povsem zadovoljivi in da se bodo morali zboljšati. Ne le vzgojitelj, ampak tudi starši morajo nadzorovati svoje otroke, da bodo uspehi vidnejši in da se bodo otroci zanimali za učenje. Nadalje je poizvedel prisotne k točnejšemu in polnejšemu materialnim obveznostim do zavoja. Za vzgled je del Standrez, ki se je s pro-

Ples SPD

V soboto zvečer je bil v dvorani Zlati pajek ples slovenskega planinskega društva. V prijetni dvorani, okrašeni z goriškimi motivi, se je do zgodnjih jutrajnih ur veselo vrtilo veliko število zadovoljnih parov, ki so izkoristili, to lepo in redko priložnost, da se pozabavajo in napilejo pred pustom.

Urnik trgovin

Zveza trgovcev goriške pokrajine sporoča, da se danes, zadnji dan pusta, zaprejo vse trgovine ob 12.30 uri in ostanejo zaprte vse popoldan. Urnik velja za vse goriške občine.

DEŽURNA LEKARNA: Danes posluje ves dan in ponoči lekarna Manovan, Korzo Verdi 17 tel. 28-78.

KINO

CORSO. 17.15: »Suzana je spala tuka«, D. Powell.
VERDI. 18.00: »Jaz sem Priloma Rossa«, Rascel.
CENTRALE. 17.00: »Bes in strast«, T. Curtis.
VITTORIA. 15.00: »Dagodivščina kapitana Davidsona«, barvni film.
MODERNO. 17.00: »Ognjene skale«, barvni film.

ŠPORTNI DNEVNIK

ZA PRESENEČENJE JE V 20. KOLU PRVENSTVA PRESKRBEL LAZIO

Bologna še tesno za Milanom

Triestini je k porazu pomagala tudi nezgoda vratarja - Udinese je v nedeljo spet spravil obe točki

REZULTATI:

*Atalanta-Milan	1-1
*Lazio-Fiorentina	1-0
*Inter-Torino	1-1
*Juventus-Novara	2-1
*Napoli-Bologna	1-1
*Roma-Pro Patria	1-1
*Sampdoria-Triestina	2-0
*Spal-Genoa	1-0
*Udinese-Catania	1-0

LESTVICA

Milan	20	12	5	3	46	22	29
Bologna	20	11	6	3	39	25	28
Roma	20	7	11	2	30	23	25
Fiorentina	20	9	6	5	29	22	24
Udinese	20	9	5	6	29	24	23
Juventus	20	8	7	5	32	28	23
Inter	20	7	7	6	32	29	21
Torino	20	8	7	5	22	25	21
Sampdoria	20	7	6	7	29	26	20
Napoli	20	6	8	6	26	24	20
Genoa	20	5	9	6	20	19	15
Catania	20	5	8	7	24	18	15
Atalanta	20	4	10	6	19	14	10
Triestina	20	5	7	8	19	14	10
Lazio	20	6	4	10	23	16	10
Spal	20	3	9	8	13	12	15
Novara	20	5	4	11	20	12	14
Pro Patria	20	2	5	13	14	33	9

Cepprav je Triestina prejšnjo nedeljo premagala kot gost Pro Patrio, vendar nihče ni računal, da bi mogla uspeti proti nasprotniku, ki je Sampdoria, ki je prav isto nedeljo premagala celo Milan na S. Siru. Toda lahko bi se bilo zgodilo, da bi se Tržaščani iz Genove s točko, če jih ne bi preganjal tudi nesreča. Igra je potekala na način, da je bila premoč Sampdorije več kot vidna, saj so domači igrali večinoma na polovici Triestine. Toda v tem je bila tudi taktika Tržaščanov, ki so se

tudi poslužili znanega sredstva, da so se vrgli z vsa silo v obrambo. Tu pa Sampdoria ni mogla uspeti. Prav napad je bil njen najšibkejši del, medtem ko je predvredna veliko igrsko krila vrsta in tudi je bila solidna. Kajti kljub obrambni taktiki Tržaščani niso igrali tako, da ne bi od časa do časa tudi napadali. Vendar se je zdelo, da se bo tekma ze kar končala neodločeno, ko je nastopila nesreča za Triestino. Pri neki padri se je vratar poškodoval, al pa takoj občutil posebnih bolečin in je mislil, da gre za neko malenkost. Ko pa je hotel ob nekem kornarju s pesjo odbiti žogo, je začel siliti, da se ne bi mogel z desno. Z levice pa je sunil v prazno, to je mimo žoge, ki je padla na tla. Continui pred nogo, tako da mu ni bilo treba drugega, kot da jo potisne v gol. Söldan je vedno mislil, da je bolečina nekaj trenutnega in da bo pršla. Toda pred tem je prišel ze tudi drugi gol, kjer je bilo očitno, da vratar ravna popolnoma napačno; z desnico je bil ne previden, a z levice si Söldan ne želi dosti pomagati. Lahko bi se vsi nadaljnji strel v gol, če bi jih še kaj bilo, to da obramba Triestine je bila na mestu in ni pustila domaćim do strela. Brez poškodbe ni Söldan gotovo zago obar krat uspešno odbil.

Triestina je z redkimi izjemami igrala zelo dobro, torej v situ nekaterih tekem v zadnjem času, ko se njena pot

zopet nekoliko dviga. Zlasti je bil odlični Curti. Pa tudi Sabatella, ki ga je Triestina kupila prav od Sampdorije, in ki sicer doslej ni prinesel posebnosti, je prav proti svoji nekdanjemu moštvo pokazal, da zna igrati (kot je to ze tudi napravil v tekmi proti Sampdoriji v Trstu).

Če bo prihodnjo nedeljo lezno vreme, tedaj gotovo lahko računamo na skoraj rekordni obisk v tekmi Triestina-Juventus.

Milan, se vedno prvi na lestvici, je gostoval v Bergamu. Moštvo še vedno kaže znake krize in nastaja vprašanje, ali mora res priti nazaj Schiaffino, da se povrne v case svoje zlate dobe. Uspeh je sicer dobi točko, vendar s težavo in proti Atalanti, ki tudi ni v najboljšem stanju. Gol za Atalanto je dal najprej Rasmusen, za Milan pa Nordahl, dva »pristana« Italijana torej. (Sploh so to nedeljo igrali odločilno vlogo goli inozemskih igralcev, edini gol Lazia je dal Bradesen, edini gol Udinese Selmosson, edini gol Torino Buhtz, in potem je bil se kateri gol tuih igralcev, ki pa ni bil odločilen. Če pa upoštevamo, da je bilo v devetih tekmah vsega skupaj komaj 16 golov, tedaj lahko govorimo o precejšnji jalovosti napadov serije A. Nekoliko bolje je v seriji B, kjer je bilo 21 golov, med njimi pa jih je bilo v seriji C 29, čeprav se igrali celo eno tekmo manj).

Kakor Milan, tako je moral tudi Bologna, ki je sedaj največji tekmecc Milana, na tuje. Tudi v Neaplju je Bologna dokazala, da je vsaj trenutno res močna ekipa, ki se je Milan lahko upravičeno boji. Igra v Neaplju je bila lepa in hitra, čeprav brez kakih dramatičnih trenutkov.

Tretji enak rezultat (1:1) je bil v Rimu in predstavlja veliko presenečenje. Moštvo, ki je prejšnjo nedeljo premagala Triestina na njegovem igrišču, v Rimu proti močnemu Romi. Gostje so osvojili gol v četrti minuti, toda pri tem golu ima dober del zaslug vratar Rome. Ker pa je bil napad Rome tudi dovolj zmuden, je gostom uspešno obdržati vsaj neodločen rezultat, potem ko je Galli že 10 minut izenačil. In končno se je končala tudi tekma v Milanu z enakim rezultatom kot v Bergamu. Neaplju in Pimu. Ta tekma ni zadovoljila gledalcev, ki so čisto živzgli. Vendar je lahko bolj zadovoljen Torino, ki se je vrnil domov s točko.

Tekma, ki je prinesla največ

zmede med prognozo, pa je gotovo bila v Firencah, moštvo iz »spodnje hiše«, je odvzelo Fiorentini obe točki. Pri tem pa niti ni moglo govoriti samo o kakem srečnem naključju, temveč je res, da se Lazio zboljšuje. Fiorentina je na razočanem igrišču napačno igrala, ko je hotela predvajati enako igrjo kot na suhem igrišču. Čo je Lazio dosegel gol, se je zlasti v drugem polčasu potegnil v obrambo. In tedaj so bili zamen vsi napor Fiorentincev, da bi dosegli vsaj neodločen rezultat.

Moštvo iz Vidma spada sedaj med velike. Pred njim so samo stiri. Tudi v nedeljo je to moštvo pokazalo, da uspej zmagati tudi proti težjemu nasprotniku. Saj Torino in Napoli, ki so jih Furlani odpravil z lepimi rezultati, tudi ne spadajo med slabša moštva, vendar pa se je pokazala se najbolj trdoziva Catania, ki ima v Karlju Hansenu odličnega in na vse načine uporabnega človeka. Če je treba dati pobude napadu ali pa če je treba priskočiti na pomoč krilski vrsti K. Hansen van povsod pravo ubrati. Vreme in igrišče sicer nista dopuščala lepe igre in mogobe bi bilo več golov, če ne bi tudi najboljši napadalec Udinese zastreljali marsikateri žoge.

Juventus je igrala z Novoro in gostom bi skoraj uspel njihov »zapah«. Toda gol v gneči pred vrati in nato se enajstminutovka sta sprevrgli zamišljeno strategijo Novarcev, ki jim je po prvem golu se uspešno izenačili, ne pa tudi po drugem. Drugo zaporedno zmago pa si je priboril Spal, ki mu je bila v nedeljo najbližji sprotinik Genoa, ki kljub svoji Frizzeju, Mikelem in Capapellesem ni uspeła dati vsaj en gol, kolikor bi ji lahko zadostovalo za izenačenje.

TOTOCALCIO

Taki rezultati kot tisti v Firencah, Rimu in v nekateri drugi so krepko pripomnili, da se je dobitel trinajstkratvec precej dolgejši. Dobro da to po nista bili vključeni v Totocalcio tekni serije C. Barilombino in Livorno-Fanfulla, ki sta obe prinesli rezultat 2:2, to bi bile bile milijonirke. Sicer pa jih je tudi tako dovolj; če bi 21 miliona za »12«, in skoraj 600.000 za »12«.

Zmagoviti stolpec:

X 2 X 1 X X 1 1 1 1 2 1 1

V Karlovcu bo dvoboj Jugoslavija-Čile za Davisov pokal

V nedeljo je zasedal plenum Teniske zveze Jugoslavije, ki je med drugim sklenil, da bo občni drug zveze v Beogradu dne 16. in 17. aprila, da bo dvoboj Jugoslavija - Čile za Davis cup v Karlovcu in da bodo letos tekmovali za moštveno državno prvenstvo po ligaskem sistemu v dveh skupinah, po dve najboljši moštvi iz vsake skupine pa bosta nastopili v finalu.

Določene so bile tudi uradne jakostne lestvice:

Člani: 1. Petrović, 2. Palada, 3. Panajotović, 4. Legenstein, 5. Bačo, 6. Jagec, 7. Laslo, 8. in 9. Plečević in Nikolić, 10. Keretić.

Članice: 1. Crnadak, 2. Lašlo, 3. Zamanja, 4. Krstonosić, 5. Bačko, 6. Vinterhalter, 7. Mamučić, 8. in 9. Lovrec in Popović, 10. Petrović.

Za organizacijo dvoboja Jugoslavija - Čile je kandidiral tudi Maribor, a ni uspel.

TEKMOVANJE ZA KURIKALOV POKAL

Velik uspeh italijanskih štafet

Jugoslovanska štafeta se je plisirala na deseto mesto

V nedeljo se je tekmovanje za Kurikkalov pokal zaključilo s štafetnim tekmo moskih ekip 4 x 10 km. Na startu je bilo dvanajst moštvo, od tega štiri italijanska, dve nemski, dve francoski ter po eno švicarsko, jugoslovansko, avstrijsko in norveško. Od teh pa nemško moštvo B ni prišlo na cilj, ker je tekač tretje izmene odstopil.

Tekma je pomenila pravi triumf Italijanov, saj sta se kar dve italijanski moštvi plasirali na prvi dve mesti. Tretje je italijansko moštvo je bilo spet Nemčijo in četrto pa še tudi pred Jugoslavijo, za katero je prišlo na cilj še samo drugo francosko moštvo.

Po teokah je v tekmovanju za Kurikkalov pokal Italija dala pred Francijo in Nemčijo, medtem ko druge države niso klasificirane, ker niso nastopile v vseh disciplinah.

Rezultati:

1. Italija A (Prucker 33'49", Compagnoni O. 34'24", Chatrian 33'59", De Florian 33'23") 2. Italija B (Delladio 33'56", Chiochetti 34'46", Mich 4'06", Fattor 34'46") 2.17'22"; 3. Francija A (G. Mermet 35'20", Mandrillon 35'34", Mermet 34'19", Carrara 34'27") 2.19'40"; 4. Švica 2.20'25"; 5. Norveška (Harsheim 38'06", Oestvang 34'34", Saksvik 34'21", Lykka 33'46") 2.20'47"; 6. Italija C (Della Sega 33'57", Moelle 35'27", Carrara G. 34'53", Vierich 37'11") 2.21'28"; 7. Nemčija A 2.22'56"; 8. Avstrija 2.23'33"; 9. Italija D 2.27'21"; 10. Jugoslavija 2.28'17"; 11. Francija B 2.30'26". Odstopila pri tretji zamenjavi Nemčija B.

PRESENEČENJA NA SOVJETSKEM PRVENSTVU

Geller premagal Botvinka in izqubil z mladim Spaskim

Rezultati V. kola šahovskega turnirja za prvenstvo SZ: Botvink - Geller 0:1, Kotov - Kan 0:1, Averbach - Šterbov - Flohr - Lisic - Lisen - Ilievski - Korčakov. Ostale partije so bile prekinjene. Po V. kolu je vodil Geller s 4,5 točke pred Spaskim, ki je imel 3 točke in prekinjeno partijo, ter Botvinkom in Flohrom, ki sta imela vsak po tri točke itd.

V VI. kolu šahovskega prvenstva ZSSR pa je prišlo do doslej največjega presenečenja na tem turnirju. Najmlajši udeleževalec mojster Spaski je premagal vodilnega vele mojstra Gellerja. Partije Kornej - Tajmanov, Lisic - Ilievski, Keres - Flohr in Trojan - Averbach so se zaključile z remiji. Po VI. kolu ima Geller 4,5, Spaski 4 točke itd.

Znani francoski plavalci Gilbert Bozon se resno pripravljata, da bi v začetku aprila izklozila svetovni rekord v hrbnem plavanju na 100 m, ki ga brani American Ojakawa s časom 1:02,8.

Lep uspeh juhoslovanskih skakačev v Avstriji

Na mednarodnem tekmovalni v smučarskih skokih v Eiseneru so jugoslovanski smučarji Zidar, Rogelj in Podlogar zasedli prva tri mesta, medtem ko je bil Adlešić peti.

Rezultati: Zidar 217,3 točke (65 in 68,5 m), Rogelj 214,6 točke (65 in 67 m), Podlogar 202 (60 in 62 m), Augustin (Avstrija) 190,3 (56 in 54 m), s časom 1:02,8.

Kino na Brečinah

predvoja DANES 22. t. m. z začetkom ob 18. uri film:

V ljubezni grešita dva

Igralci: COSETTA GRECO, GIORGIO DE LULLO, ALDA MANGINI

Vladimir Bartol: MLADOST PRI SVETEM IVANU (Prva knjiga)

SVET PRAVLJIC IN ČAROVNIJE

35. Drugo poglavje: NAJSTAREJŠI SPOMINI

Navedel sem zapiske zato, ker želim in hočem, da bi bili ti spomini ne leporočje, temveč fakti. In ker je napisana in objavljena novela tudi že fakt, naj za zaključek navedem, kako se je odigralo to srečanje s privedom, kot sem ga pripovedoval v omenjeni noveli.

»Izstopila sva in kmalu zavila navkreber po poti k stari cerkvi. Tudi tokrat je bil še grozničav nemir v meni, vendar sem si v družbi velikega muzeja ogledoval kraje in torišča iz svojih otroških dni.

»Glej, tu je tisti zbiralnik, s katerega sem hotel vreči tiste ga otročja«, sem ji rekel in pokazal nanj, ko sva prišla na tisto mesto.

Posmejala se je in pripomnila:

»In zdaj pride za ovinkom tvoja stara cerkev in razkrla na lipo pred njo. Vidiš, da sem te dobro poslušala.

Prišla sva okrog ovinka. Brez besede sem obstal. Stara cerkev je bila zares še tam, toda zdaj sem s trezurnimi očmi videl, da je bila že vsa v razslu. Iz njepih oken se je kadil dim, ciganski otroci so se na pol goji in razcapani podli pred njo, med vejami grmčev so bile razpete vrvi, na katerih so se sušile pisane cape. Na nizki steptani travi na desni strani cerkve se je paslo nekaj mršavih konj in droben osilek. Toda lipo, moje stare, razkrlane lipo ni bilo nikjer več.

Tovarjša me je oslinila na pol porogljivo in na pol s sočuvstvom.

»Navedel sem zapiske zato, ker želim in hočem, da bi bili ti spomini ne leporočje, temveč fakti. In ker je napisana in objavljena novela tudi že fakt, naj za zaključek navedem, kako se je odigralo to srečanje s privedom, kot sem ga pripovedoval v omenjeni noveli.

»Izstopila sva in kmalu zavila navkreber po poti k stari cerkvi. Tudi tokrat je bil še grozničav nemir v meni, vendar sem si v družbi velikega muzeja ogledoval kraje in torišča iz svojih otroških dni.

»Glej, tu je tisti zbiralnik, s katerega sem hotel vreči tiste ga otročja«, sem ji rekel in pokazal nanj, ko sva prišla na tisto mesto.

Posmejala se je in pripomnila:

»In zdaj pride za ovinkom tvoja stara cerkev in razkrla na lipo pred njo. Vidiš, da sem te dobro poslušala.

Prišla sva okrog ovinka. Brez besede sem obstal. Stara cerkev je bila zares še tam, toda zdaj sem s trezurnimi očmi videl, da je bila že vsa v razslu. Iz njepih oken se je kadil dim, ciganski otroci so se na pol goji in razcapani podli pred njo, med vejami grmčev so bile razpete vrvi, na katerih so se sušile pisane cape. Na nizki steptani travi na desni strani cerkve se je paslo nekaj mršavih konj in droben osilek. Toda lipo, moje stare, razkrlane lipo ni bilo nikjer več.

Tovarjša me je oslinila na pol porogljivo in na pol s sočuvstvom.

»Navedel sem zapiske zato, ker želim in hočem, da bi bili ti spomini ne leporočje, temveč fakti. In ker je napisana in objavljena novela tudi že fakt, naj za zaključek navedem, kako se je odigralo to srečanje s privedom, kot sem ga pripovedoval v omenjeni noveli.

»Izstopila sva in kmalu zavila navkreber po poti k stari cerkvi. Tudi tokrat je bil še grozničav nemir v meni, vendar sem si v družbi velikega muzeja ogledoval kraje in torišča iz svojih otroških dni.

»Glej, tu je tisti zbiralnik, s katerega sem hotel vreči tiste ga otročja«, sem ji rekel in pokazal nanj, ko sva prišla na tisto mesto.

Posmejala se je in pripomnila:

»In zdaj pride za ovinkom tvoja stara cerkev in razkrla na lipo pred njo. Vidiš, da sem te dobro poslušala.

Prišla sva okrog ovinka. Brez besede sem obstal. Stara cerkev je bila zares še tam, toda zdaj sem s trezurnimi očmi videl, da je bila že vsa v razslu. Iz njepih oken se je kadil dim, ciganski otroci so se na pol goji in razcapani podli pred njo, med vejami grmčev so bile razpete vrvi, na katerih so se sušile pisane cape. Na nizki steptani travi na desni strani cerkve se je paslo nekaj mršavih konj in droben osilek. Toda lipo, moje stare, razkrlane lipo ni bilo nikjer več.

Tovarjša me je oslinila na pol porogljivo in na pol s sočuvstvom.

»Navedel sem zapiske zato, ker želim in hočem, da bi bili ti spomini ne leporočje, temveč fakti. In ker je napisana in objavljena novela tudi že fakt, naj za zaključek navedem, kako se je odigralo to srečanje s privedom, kot sem ga pripovedoval v omenjeni noveli.

»Izstopila sva in kmalu zavila navkreber po poti k stari cerkvi. Tudi tokrat je bil še grozničav nemir v meni, vendar sem si v družbi velikega muzeja ogledoval kraje in torišča iz svojih otroških dni.

»Glej, tu je tisti zbiralnik, s katerega sem hotel vreči tiste ga otročja«, sem ji rekel in pokazal nanj, ko sva prišla na tisto mesto.

Posmejala se je in pripomnila:

»In zdaj pride za ovinkom tvoja stara cerkev in razkrla na lipo pred njo. Vidiš, da sem te dobro poslušala.

Prišla sva okrog ovinka. Brez besede sem obstal. Stara cerkev je bila zares še tam, toda zdaj sem s trezurnimi očmi videl, da je bila že vsa v razslu. Iz njepih oken se je kadil dim, ciganski otroci so se na pol goji in razcapani podli pred njo, med vejami grmčev so bile razpete vrvi, na katerih so se sušile pisane cape. Na nizki steptani travi na desni strani cerkve se je paslo nekaj mršavih konj in droben osilek. Toda lipo, moje stare, razkrlane lipo ni bilo nikjer več.

Tovarjša me je oslinila na pol porogljivo in na pol s sočuvstvom.

»Navedel sem zapiske zato, ker želim in hočem, da bi bili ti spomini ne leporočje, temveč fakti. In ker je napisana in objavljena novela tudi že fakt, naj za zaključek navedem, kako se je odigralo to srečanje s privedom, kot sem ga pripovedoval v omenjeni noveli.

»Izstopila sva in kmalu zavila navkreber po poti k stari cerkvi. Tudi tokrat je bil še grozničav nemir v meni, vendar sem si v družbi velikega muzeja ogledoval kraje in torišča iz svojih otroških dni.

»Glej, tu je tisti zbiralnik, s katerega sem hotel vreči tiste ga otročja«, sem ji rekel in pokazal nanj, ko sva prišla na tisto mesto.

Posmejala se je in pripomnila:

»In zdaj pride za ovinkom tvoja stara cerkev in razkrla na lipo pred njo. Vidiš, da sem te dobro poslušala.

Prišla sva okrog ovinka. Brez besede sem obstal. Stara cerkev je bila zares še tam, toda zdaj sem s trezurnimi očmi videl, da je bila že vsa v razslu. Iz njepih oken se je kadil dim, ciganski otroci so se na pol goji in razcapani podli pred njo, med vejami grmčev so bile razpete vrvi, na katerih so se sušile pisane cape. Na nizki steptani travi na desni strani cerkve se je paslo nekaj mršavih konj in droben osilek. Toda lipo, moje stare, razkrlane lipo ni bilo nikjer več.

Tovarjša me je oslinila na pol porogljivo in na pol s sočuvstvom.

»Navedel sem zapiske zato, ker želim in hočem, da bi bili ti spomini ne leporočje, temveč fakti. In ker je napisana in objavljena novela tudi že fakt, naj za zaključek navedem, kako se je odigralo to srečanje s privedom, kot sem ga pripovedoval v omenjeni noveli.

»Izstopila sva in kmalu zavila navkreber po poti k stari cerkvi. Tudi tokrat je bil še grozničav nemir v meni, vendar sem si v družbi velikega muzeja ogledoval kraje in torišča iz svojih otroških dni.

»Glej, tu je tisti zbiralnik, s katerega sem hotel vreči tiste ga otročja«, sem ji rekel in pokazal nanj, ko sva prišla na tisto mesto.

Posmejala se je in pripomnila:

»In zdaj pride za ovinkom tvoja stara cerkev in razkrla na lipo pred njo. Vidiš, da sem te dobro poslušala.

Prišla sva okrog ovinka. Brez besede sem obstal. Stara cerkev je bila zares še tam, toda zdaj sem s trezurnimi očmi videl, da je bila že vsa v razslu. Iz njepih oken se je kadil dim, ciganski otroci so se na pol goji in razcapani podli pred njo, med

PUSTNA
humoristična
priloga
Primorskega
dnevnik

V TRSTU, NA PUSTNI TOREK, 22. FEBRUARJA 1955

Kaj je to?

«Skoromad...» Kaj je to?

Kaj je to? Saj vendar vsak otrok ve! «Skoromata» ali «skoromadin» — to so pustne maskare — vendar, Učeni ljudje (in preizkušeni humoristi med njimi) pravijo, da so to popačene «maskare» ali «maskarada». No, naš tržaški slovenski človek pravi temu pustnemu razgrajanju tako kot se mu zdi prav in bogve, od kdaj se vleče ta beseda iz roda v rod in — priznajmo — vsem rodovom se je zdelo vsaj do današnjega — imenitna.

Zato smo jo vzeli za naslov naše letošnje pustne humoristične priloge. Našega draga prijatelja in akademskega slikarja, ljutega Bogdana Groma s Kontovela, pa smo zaprosili, da bi nam pokazal, kako si predstavlja to pustno zamaškarirano — pardon — zamaškarateno zadevščino. O — zrite se na naslov, pa boste videli njegov umotvor in z njim njegovo umetnost z one strani, s katere je še niste doslej poznali.

Mi pa nismo hoteli preizkusiti slikarskih sposobnosti vrlega brkatega someščana, kakor tudi one tov. Roberta Hlavatyja, ki mu dolgujemo vso ostalo slikarsko opremo našega «SKOROMATA». Ne! Hoteli smo — vsaj za trenutek — obnoviti tradicijo slovenskega tržaškega humorističnega časopisa, brez katerega ni bil naš Trst menda nikoli razen — saj veste — takrat, ko je bilo vse črno, črno in črno in črnišmo. Če se ne motimo je bil zadnji — ako ne upoštevamo malega neznatnega ponesrečenega poskusa samostojnega šaljivega lističa v drugem povojnem letu in humorističnega kotička v — žal — rajnkem «Ljudskem tedniku», Bevkov «Cuk na pa l'ci»; pa še ta je izhajal v Gorici vse, dokler niso črnjaki spravili njegovega urednika iz sončne Gorice v senčno klet. Tradicija humorističnega lista pri nas pa sega menda kar skoro celih sto let nazaj. Od «Jurja s pušo» pa do «Brivca». In vmes in po njem jih je bilo še več.

Vendar pa bi radi, da to obnavljanje tradicije ne bi bilo le trenutno. Radi bi, da se naš «Skoromad» pojavljuje v bodoče vsaj po enkrat mesečno med nami pa čeprav ne pod tem imenom. Mnenja smo, da to ni nemogoče. Mnenja smo tudi, da bi se lahko javljali tudi dvakrat mesečno. Saj je naš človek alavovit in mu ne manjka humorja, zlasti pa ne za satiro, predvsem politično satiro, za katero je — v teh časih — snovi več kot preveč.

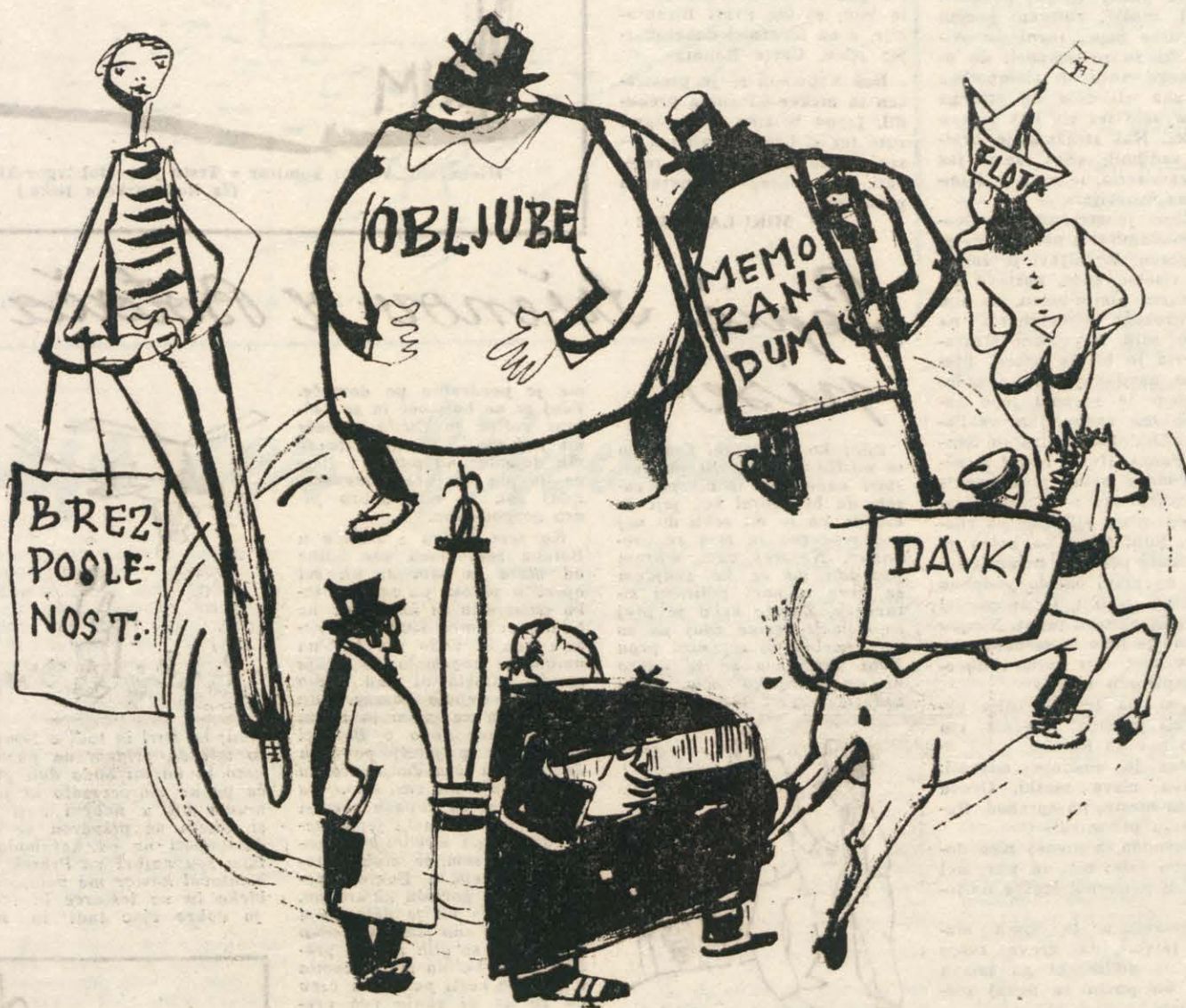
Vabimo, Te zatorej, dragi čitatelj, k sodelovanju! Od Tebe bo odvisen obstoj in razvoj obnovljenega tržaškega humorističnega časopisa. In prav gotovo ne pretiravamo, če trdimo, da takšen časopis ne bi prav nič zaostajal za vsemi ostalimi, ki so pisani in tiskani v jeziki naše matere Slave.

Predstavljajte si torej, da ima ta članek dvojni naslov in ta članek dvojni naslov v slogu naših starih: Vabilo na naročbo in Vabilo k sodelovanju!

Pravijo...

Sprejemamo dopise iz vseh krajev mesta in dežele, ki jih bomo objavljali pod tem naslovom, da bi tako obnovili prijubljeno rubriko znano tržaškim primorskim Slovencem še iz «CUKA NA PAL'CI».

Pustni korzo v Trstu 1955

Zadnje vesti

OD NASIH IZREDNIH DOPI-SNIKOV PO TELEPRINTERJU

Nabrežina — KAVE ROMA-NE ODKRILI URANIJ STOP IZVOZ KRASKEGA KAMNA PREPOVEDAN STOP. STRA-TESKA SUROVINA STOP

Moskva — SENATOR MAC-CARTHY PRISPTEL PRIJA-TELJSKI OBISK STOP VELL-KE SVEČANOSTI STOP

Bazovica — ZA PUST NO-BENE POROKE STOP DILO BO VLEKLA ATOMKA STOP SVIRACI IN PISKACI NA-POVEDALI PRIHOD STOP ZA PLES PRICAKUJEMO NI-HIL OBSTAT ZUPNIKA PO-LICIJE STOP

Trst — USTANOVLJENA PROSTA CONA STOP LUKA POLNA LADIJ STOP

Beograd — BARTOLI SAN-TIN PRISPELA PRIJATELJ-SKI OBISK STOP VELIKI SNEZNI ZAMETI STOP

Pesek — MEZGA PRIBE-ZALA CEZ MEJO STOP OR-GANI JAVNE VARNOSTI NE MOREJO UKROTITI STOP PRICAKUJEMO POMOC IZ AMERIKE STOP

Ljubljana — BARJE OD-

KRILI PLANTAZE KAVE STOP

Formoza — CANGKAJSEK NAPOVED VOJNE LUNI STOP ODLETELE PRVE ENO-

TE STOP

Dolina — PUSTNE SVRCA-NOSTI VOJNA NEVARNOST BREG ODPOVEDANE STOP PUSTA ZAPLENILA POLI-CIJA STOP OBSEDNO STA-NJE STOP

Obrov — USTANOVLJENA CICKO-BRINKSKA REPUBLI-KA STOP PREDSEDNIK PRA-

S C. STOP ZACELI GRAD-NJO VINOVOOD KOPER-ZAB-NIK STOP

Stivan — ZBEZALI VOL-KOVI STOP POLICIJA JIH LOVI STOP IMAJO MLADI-CE NA GRMADI STOP

Rim — ZAKLJUCEN PRO-CES MONTESI STOP SEN-ZACIJE SLEDIJO STOP

PUSTNE SANJE

V sanjah človek nadaljuje svoje vsakdanje delo, svoje skrbi in težnje v spremenjeni in spačeni obliki in obleki. Tržaški prometni stražnik Napoleone Mezzamisera je po težkem delu in lahki večerji trudno legel v posteljo in takoj trdno zaspal. Ze po nekaj globokih dihih so ga objele pester sanje.

Stal je na križišču, se obračal na levo in desno ter dvigal in premikal svoji roki z belima podlaktnicama. Imel je posebno nalogo, da usmerja pustne maske proti Korzu. Njegovo delo je bilo enolično, skoraj dolgočasno. Same neokusne, umazane maske so se gnetle mimo njega, povečini mladi moški, oblečeni poceni v ženske cape, razni duhoviteži, ki so se povzpeli do umetnega nosu in slamnatega klobuka ali celo do starega fraka, sem ter tja kak srčkan otrok... Naš stražnik je bridko vzdihnil: «Res sem jaz Mezzamisera, toda to je kompletna mizerija!»

Zdajci je stražnik Napoleone Mezzamisera pozorno dvignil glavo. V daljavi je zagledal visoko, suho postavo na mršavem konju-belcu, za njo pa širokega debeluharja na sivem oslu. Napoleone Mezzamisera je bil še precej literarno navdahnjen in z zadostjenjem je spoznal lepo zamisel ter zadovoljno vzkliknil: «Aha! Don Kišot in Sancho Panza. Hvala bogu! Končno vendar nekaj posebnega!»

Prikazni sta se bližali. Ravno lepi nista bili, pač pa značilni. Suhi vitez na beleu je imel dolg peresnik namesto sučice, na glavi čelado podobno tintniku, a ščit je spominjal na velik okrogel pečat. Njegov oproda je leno in zaspano gledal v svet, ves zavrt v debelo papirnato obleko.

«Sem, na levo, prosim gospoda!» je dejal stražnik, «tu pelje pot na Korzo».

Vitez je nosiljaje odvrnil: «Midva nisva maski. Greva ven iz mesta, na sprehod. Pusti naju pri miru!»

«Gospoda, z menoj niso dovoljene šale; niti za pust ne! Prosim ponovno: Maske na levo!»

«Ponavljam ti: Nisva maski. Dovolj, da greva svojo pot, na oddih, ki ga imava vsaj ob pustu za nekaj pičlih ur!»

«Ce ne ubogata, vaju popeljem na policijsko ravnateljstvo!»

«Reva! Tam sva midva bolj doma kot ti!»

«Pa na Prefekturo!»

«Reva si, ponavljam: Reva! Na Prefekturi sva sploh midva gospodarja! Sicer pa, kako se obnašas?! Ne glede na dejstvo, da imaš odprt ovrtnik, da ti na levi rokavici manjka gumb, da je na čeladi lisa... Ali ne veš, da moraš vprašati za «dogumente»? Hal lepa je ta!»

«Dobro! Pokaži ta «dogumente»!»

«Jaz sem brez državljanstva, kozmopolit številka ena. Ves svet je moj dom. Imam potni list, ki mi ga je izdala Organizacija združenih narodov. Pri njej je moj glavni sedež. Ta moj oproda pa je pristen italijanski državljan. Ima redno osebno izkaznico. Med vsemi služabniki, ki jih imam širom po svetu, mi je on najljubši, najpridnejši, najzvestejši. Zaradi njega se ravno v njegovi domovini počutim najbolj doma. Evo ti najine «dogumente»! Le preglej jih!»

S tresočo se roko je prometni stražnik Napoleone Mezzamisera vzel «dogumente». Na potnem listu suhca je bilo ime: «Vitez Sveti Birokracija», a na izkaznici debeluharja: «Cav. Carta Bollata».

Naš Napoleon se je prestrašen in moker od znoja prebudit. Izpod blazine je potegnil ruto ter si brisal mrzli pot — srečen, da mu ni treba reševati tega težkega prometnega problema.

MIKULA LETIC

Pepič Sršenov z Botača piše

Zdaj ko je pustni čas sem se mislil oskoromatit po naši stari navodi in it vit po vaseh, da bi nabral koš jajc in klobas, pa so mi rekli da nej več moderno in sem se premislil. Najprej vam moram povedati da se ne znajdem še prav v novi politični situaciji. Znate kako je prej smo imeli čerine zdaj pa so spet karbinerji sej niso prou žleht fanti ma se še dobro ne poznamo; ko sem prišu zadnjič v Trst me so zvečer

stokrat vprašati dogumende pa mi neso mogli nič za to ker imam čiste karte. Oktobra je bilo lepo sonce in jest sem se soncu ker imam reumatizme v nogah pa je prišu k meni en fant ki je imel črne lase in črne oči in mondurol Bau se me je pa ko je videu da sem dober človek se mi je približau in me je prašau: dove ci sta a Zviceva pa sem mu pokazau dol u Glinščico in mu rekuu kista je nustra Zviceva. Potem me je še uprašau če imajo ljudje na oni strani meje v Jugoslaviji roge in dupe brade in če res ubijejo vsakega Taljana in smo se pogovarjala po sicilijansko sej sem biu nekaj let pr sodatih v Siciliji in sm se navadiu govorit po njihovu fant pa se je začudiu in zelo prestrašiu ko je prišu k nam moj prijatel Vane in

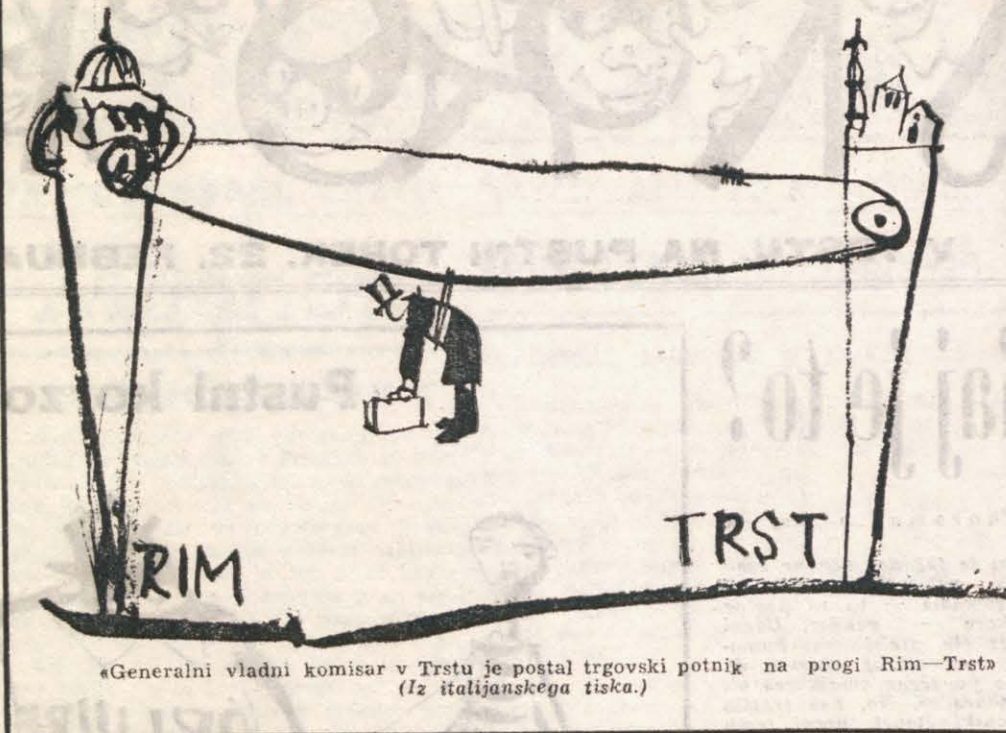
me je pozdravio po domače. Zdaj se ne boji več in se večkrat vidiva in Čičilo Kagače mi je zadnjič povedau da se mu dopade ena punca z Brega in da se uči slovensko. Zdaj zna že reči dobro judro gospodičena.

Ko sem prišu z Botača u Bolunc sem imel vse šulne od blata in sem si jih šel oprat h potoki pa sem se tako prestrašiu in kmali me ne bi blo več med živimi sej nesem pou u vodo ma kar na ambot je zagrmelo da se je zemlja stresla in nad mano je frčalo debelo kamne. Adn mi je pou na glavo in imam še zdej an njoko u Bolunci pa mi je prijatelj povedau da je tam vsakdanja štorija odkar imajo pri vasi kavo. Ce bi biu jest za župana sem si misliu bi blo kmalu fertik tega atonskega strelanja in pokanja. Pa sem se malo potolažiu ko sem u Bolunci pojedu dober porcion kamronov. U Boršti pa mi je dala moja botra Juca eno fino in sladko mulco ker so glih zaklali prašiča in še kolino mi je zavila u škartoc kosti pa nisem vzev da se ne bi zanjo več prepirali Bolunčani Borštani in Ricmanjci ko pred leti sej imajo zdej druge po glavi. Pri šoli v Ricmanjih sem zagledau še dva čerina in ne vem kaj sta tam iskala vedigabuh — mart sta ahtala da ne bi kakšna miš skočila z njive u Solo? To je prau sem si misliu sam pr sebi saj bi blo škoda ker imajo tako lepo šolo in miš bi lahko motla pouk u frišni talijanski šoli ker učitelca z mesta ni tega vajena.

Pri daciji na Novi cesti sem stopiu u koriero da bi se zapeljau do Bazovice šofer je ustaviv zato ki se do bro poznava. Ce ne ne bi blo nič ker je bla korjera nabito pouna in smo se stiskali usi ku šardele u škattli tisti ki so govorili med sabo po laško so sedeli bazovci in Gropajci pa so morali stati in so godrnjali in ni pomagalo nič! Jest sem jih hotel potolažiti ker plačajo ežuli polovično ceno za vožnjo in morajo imeti povsod prednost pa sem videl da imajo bazovci prou. Zato bom povedal tržaškimi podestati nej drgači poskrbi za svoje ežule ki s kraševci nej za uganjat hece. Bazovci so me lepo sprejeli in smo se pametno pogovorili ku možje o važnih problemih aktualnosti pereče problematike. Za use zadeve bom govoriv s po deštatom Zani lagrima in z salamaro sej sem prašau za udjenco in tudi na statut bom spomniv ta dva gospuda jest ga nosim zmerom u garžeti in ga pokažem pod nus tistim ki ga še ne poznajo.

Naj vam povem da moj stric Vane z Lonjerja je vrniv daukariji kartelo od daukov zato ki je bla napisana samo po talijansko in ima prou. U Bazovici so me vabili nej ostanem de se bom zabavau ko bodo delili pustne kase ki jih imajo letos nč

Palamaravia

«Generalni vladni komisar v Trstu je postal trgovski potnik na progi Rim—Trst» (Iz italijanskega tiska.)

zdej pisau mojmi strice u Ameriko Par avion nej mi pošlje če muore en helikopter da bom lahko šeu z Botača po vaseh ker pr nas ni cest in drgje so koriere zmeraj pune ežulov in jest se bojim za muoje čurje uči zato vas zdej še enkrat lepo pozdravljam in vam želim veselo zabavo za pust in oprostite slabi pisavi brez zamere

Vaš Sršenov Pepič z Botača

Iz tržaške okoliške vasi

Na pustno soboto ponoči sreča gospodar Silvester Grgič svojega hlapca Franceta na dvorišču s svetilko v roki. «Kan te oštja njese, Frence, ob tej uri s faralom?» «Grjem an maľuo h punci.» «Bravo! Ku s'n jes huodu h punci, nejše'n nusou farala!» «Tu se vide, če člouk pagljeda vašuo ženuo!»

Kdaj se veselimo na Krasu?

Na tolsto nedeljo Kadar kukca zakoljemo In kadar Bog sreco materi povrne (krst)

Seja tržaškega občinskega sveta, v petek 18. t.m.

ANEKDOTE

Dve o Angeli
Rakarjevi..

Znana dramska umetnica, ki je praznovala v Trstu 40. obletnico svojega odrskega dela in se je zdaj vrnila v služni pokoj v svojo rodno Ljubljano, je bila znana med svojimi kolegi po tem, da je v Trstu med vsemi najbolje odrezala pri nakupih čeprav ni znala takorekoč niti besedice italijanske.

Nekoč vzame s seboj svojo kolegico, da bi ji pomagala kupiti zimski kožuh. Medtem, ko si kolegica ogleduje razstavljene plašče, se loti Rakarjeva nakupovanja in pravi trgovcu:

«... prego una felicia...» (izgovorja: jeličija).

Trgovec sprva ne razume in Angela Rakarjeva pokliče kolegico na pomoč.

Ko sta končno kupili, kar sta želeli, vpraša kolegica prijateljico Angelo:

«Od kod si neki vzela to »feličijo»? Saj se vendar pravi: pelliccia».

«Iz tiste pesmi: mama, son tanto jeličija».

«Ja, pa veš, kaj to pomeni?»

Rakarjeva, prav malodušno: «Mislim, da zahteva punca od mame, naj ji kupi pelc-mantel».

Angela Rakarjeva si kupi nekoč prav imeniten modrček za najugodnejšo ceno. Kolegica jo vpraša:

«Kako si pa vprašala, da so te razumeli?»

«Angela gre z rokami čez svoje telesno razkošje in pravi:

«Takole sem pokazala in rekla: kvesto per beleca».

... in ena o

gostilničarju Maksu

V Maksovo gostilno je prihajala obedovat skupina naših igralcev, med njimi tudi Joco, ki je znan sicer kot velik prijatelj Nimrodov in njegovih privržencev, to se pravi: lava in lovcev.

Nekoč so tržaski lovci z Jocom na čelu ustrelili neke pri Ilirski Bistrici več divjih svinj. Del take svinje je dobil tudi Maks in napovedal svojim zvestim gostom okusen mrjasec golaž.

Ta, ki to piše, se tudi priporoči zanj in zvečer zares dobi najokusnejši golaž. Med mastnimi kosi mesa najde nekaj tudi prav pustih.

Naslednji dan opazi na svojo začudenje, da je mrjasec golaž še vedno na razpolago. In tretji in četrti dan tudi.

Tako gre z golažem ves teden. Iz njega — namreč iz golaža — so končno izginili vsi oni pastirski koščki mesa, ki jih je bilo prvi večer nekaj.

Tedaj vpraša pisec gostilničarja Maksu:

«Ja, koliko mrjasa si pa dobil?»

Maks, kot vedno odkritosrčno in pošteno:

«Tricetrtil kilan».

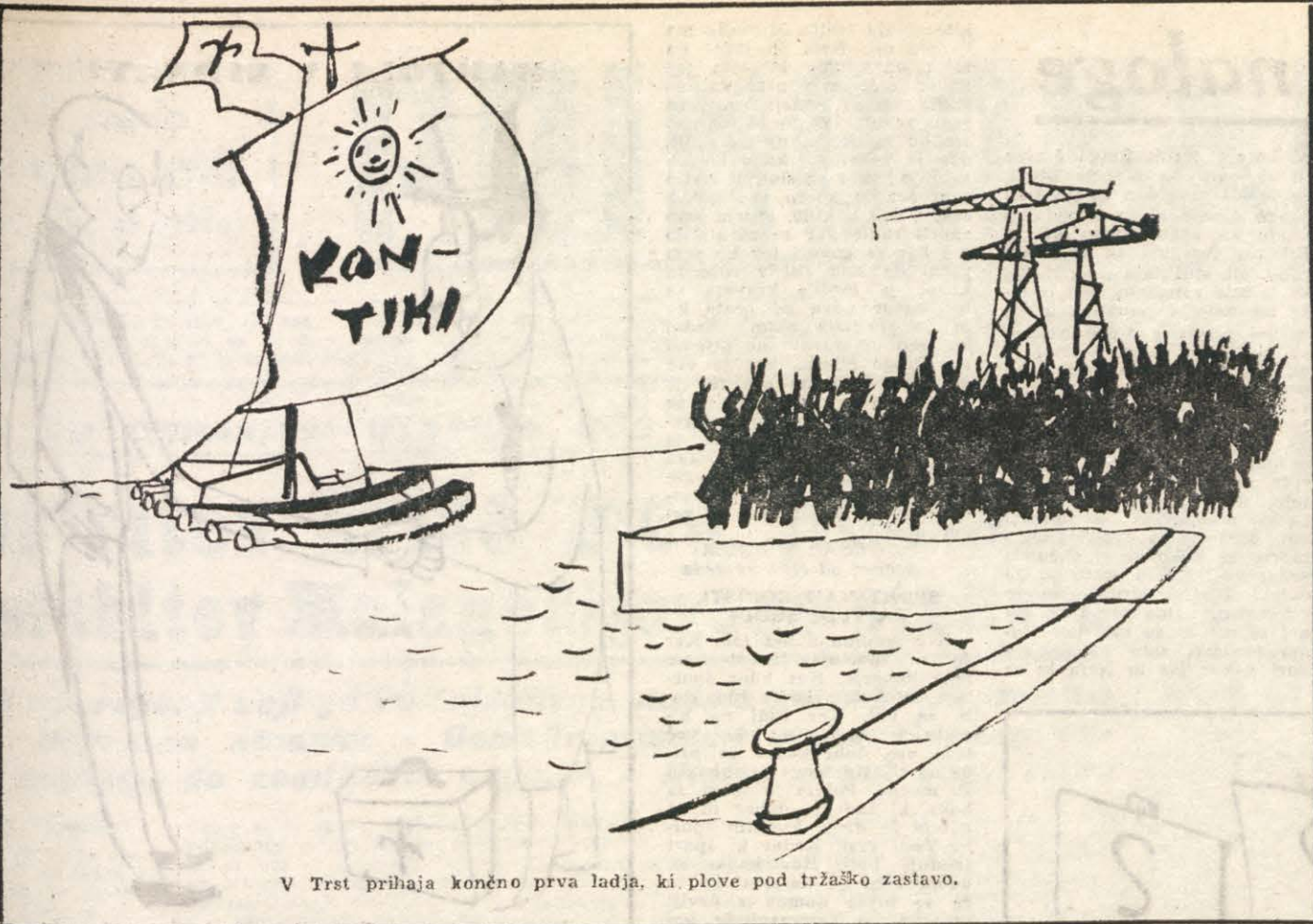
Tedaj se oglasi iz kota Joco:

«Ampak s kostmi!»

«In iz te kepike mesa je bilo golaža ves teden dovolj za vse goste?» vpraša začuden pisec.

«Ja, ja, zadosti. Ampak dokupil sem zraven še pet kil domačih svinj. Tisti pusti kosci, vidiš, so pa bili od mrjasa, od pravega mrjasa».

VI. B.

V Trst prihaja končno prva ladja, ki plove pod tržaško zastavo.

Štarje ser Ščjedne

(Od našega dopisnika)

ŠČJEDNA — Prau za prau, be mogo piset kej ud pusta, sue me rekle, ma muj prjato me je rjeko, da nej prepisen kšen kuesčig uen ses muejih bukve, ke se jeh ne najde več nečjer. Ce se jeh ne najde nejsen jes uržh, zatu ke tabt nejblo ku denes. Nöben zlude jeh nejto stiskt, tabt življenjepis nej biu u mode. Vsega učjep je blo pjete bukve in usaka be imela uesensu strani, ma se nej treba ustrašit, vn ne bue treba bret usega. Tude tisto kr bue lete lahko več ku pou spetiste. Tiste ke ne buedue zastueple naj ne zamjerjeu, ma u Ščjedne ne znamue gauert drgače, jeno slovnicu ne nucamue.

V prvih no u družih bukve nej neč tašenga, tu je rjeko tude muj uče, kdr je strela udarla u turen, če be čule kanon kur sen ga čjo jes pr sudath.

OD RANGA KALIGERJA

Trječe bukve. Na strene 415 je fajn, taku mislen jes, kamr ke sen zapiso tisto ud ranga Kaligerja. Nekuele nobeden nej mogo zastuepet zakaj sue me rekle Kaliger, če je biu prau za prau žnindr. Buetre Muekrje sue rekle taku, zatu ke je nueso muekue našen ženem. Ambt je buetr Muekr grubo ofendjero Kaligerja, ma je jemo prou. Kaliger je rjeko buetre:

«Muekr, keda se bues pa šešo?»

Jeno buetr me je odga-vuero:

«Kdr bueste vi šuštr».

Ta Kaliger je nej przanje-so nobenbe, zmjerej je jemo

kšenga za nuerca. Nanka gaspude farmane nej przanjeso. Znaste, da je naša cjerko trko lejt nazaj zgarela. An papudan, ke sue igrate gaspud ses družme starešiname na bale pr Nemce u Buže, sue prašale Kaligerja, če me pjaže ta nou utar, no Kaliger je odgauero:

«Gaspud, zdej bue treba part».

Seznā, prej je bju utar ses kamja, no zdej pej z drva. Se zna u drvo pride usak suert blaga.

Ued blaga je ana druga štorja, ke se je zgadila Kaligerje u čine. Jue buen pavou an druje buet.

OD KAKUSE

Rajše tistue, kaku smue peškale kakuse na valce. Smue ble u trejih, jen nejsmue imele nanka fliche, jeno nedjelja. Sedele smue u sjence pr greje. Jeno samo Mičele je lehk pršlo na miso, da se lehk prušcemue anue kakuš. Je tjeko damou no prnjeso an malo sjerka jen an kues kuenc. Ano zrno je zavjezo na kuenc jeno vrgo prute kakušen ke sue se pasle tn ukule. Ana je pažrla zrno ses kuenc — še denes be pažlerala kuenc, če se nebe zadesila. U uštarije pr Vance smue najdle Tonata, ke je bju kuntjent plačet an litro, za nam pamagat puejest kakuš.

OD MUEJE GLAVE

Ne znan, na ketjere strene pišen ud mueje glave.

Tude ne znan, zakaj sue me rekle glavatec. Ma ambt sen jen plačo.

Kumej ke pridn na vrata ud uštarije ud buetra, me reče aden:

«O glavatec, k se pršo, k ne videš, da je majhno lete za tuejue glavue?»

Sen se ubrno in šo damou. Mate je dama prala pasuedue, no sen se delo ku da be to juekt. Me je prašala k jemn, no jes vle:

«Pr buetre u uštarije me je aden rjeko glavatec».

Samo uebrnla se je jen se pa pue te brisala račje u fjerf. nekej je gadrnjala, ma nejsen zastuepo k. Mueja mate je bila vendr pabjetna, jen se nej za čudet, da je ses sue-jen žuetn zaprla vrata ud uštarije; tude nej bla taku uerdenar. Kaku sue se tiste u uštarije držale kdr jen je pavela tu sueje:

«Duebr dan, buetr no kompanija! Du je bju tiste, očča me zavrže matr, ke je rjeko muejme fante glavatec?»

Se denes ga be lehk pju, če be to, na ta kuent, zatu ke nejsen pavou jemjena ud tizga, ke me je zašpatavou.

UD PUSTA

Prau za prau: be mogo pa-

vejt kej ud pusta, glih ke smue u puste. Pa pravice pavjedano, me pust nej pjažo nekuele, zatu ke me se denes zal njega balijue ušjesa. Dvej fliche sen špendou za anue glavue ud uela, damou sen pršo ses Trsta kesno, da jue ne be ledje vidle. Bou sen se, da me jue kšen ud brato rezbijs, no zatu sen jue dje-no u kambrue od matere no ud ueče. Se lehk misleste kaku sue se ustrašle ueče no mate, kdr ke sue se zbedile, no vidle pr tiste malo luče, ke jue da an lemin, tue glavue. Da jetra sue ble u tašen strašje, da sue se fajn spatile pr usen mraze. Ce ne be pršla na pamuč buetra Jucka, me be ueče narjedo ret ku bržuelue. Duebro, da sen jemo briše..

NEJSEN BJU TAULIH

Jes sen se zmjerej držo du-ma, ku vse ščjendence, zatu ke smue imele naše žene, ke sue nam dale Amerikue ses svuejen kruhn. Mi jemamue an lejp preguevr:

«Ta k ne žive pd turnen ud svetga Lovrnica, tude u Americie ne.»

Ambt pej be hmalen vido, kej sveta. Tu je blo, kdr se je spoupla ranga Austrija, da sen na svejte. Stjere no dvajste ur sue me držale u kasarne, jeno na kraje sue rekle, da nejsen ženjen. Glih trko ur sen narjedo ses tistue kruenne, ke me je dala mate pa uštarijah u Trste. Ueče me nej dou neč, zatu ke je prueso vre na prej škalonjue, zatu ke je rjeko, da se pesti glavue odrejzt, če me nar-dijue — taulih.

Kdr sen pršo damou se je mate rezjuekala, ma ne znan če zal kruene al ud kontentece, ke me nejsue nardile sudata. Mene je blo še več teško, prej me je kšna pupa še pagljedala, ma puetle pej nobena! Tude pr maše nejsen mogo bet več pd labadurjen; fante sue me prnjavale trko cajta čje no les, da sen se zmjerej znajdo na žjenšče strene.

Za nekej cajta je ta stvar derala ma puetle sue pazabie. Duebro se spounen, kaku sen bju tabt žalasten, no zal tega sen pršo več ku kšen buet domou — čimberle. Ambt taku, da sue me mogle brate nest guer u kambre. Se denes me balijue rjebra, zatu ke sen na vrh skal rjeko:

«Ta balan tega zdrouga ne-se!»

Ku da se be zmenle sue me spetile, jeno sen narjedo vse škale u anme lufte — z use-me štacijuename.

Tiste ke ste brale use tu, kr sen lete zapiso bueste kontjente, da fenin tue štorjue, ma vn bue še žou za use tisto, ke nejsen zapiso, vn in tisten, ke sue brale samo začjetik no kuenc. Pej k ie usega u tejih petih bukvh, ke jeh nejsen nanka umeno! Tiste, ke pe nejste brale nanka ane vrste ste še bulj srječne, ma še bulj je tista, ke me je zamedila.

GLAVATEC

Ena proseška

Za okliče je župniku spodletelo na prižnici:

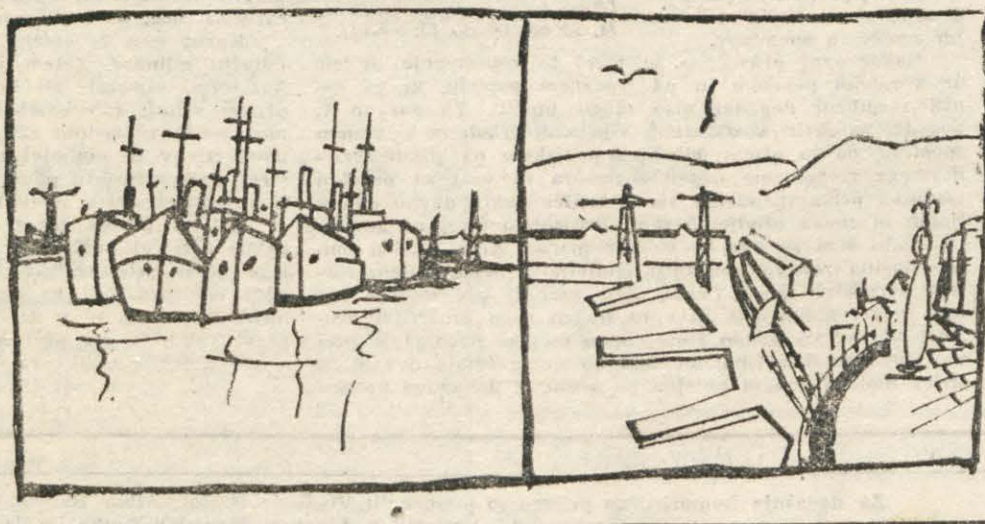
«So nekatere osebe, ki želijo v sveti žakelj»

Pri brivcu

— Kje ste pa bili toliko sasa, da vam je zrastla tako dolga brada?
— Čakal sem na potni list...!

LADJE BREZ POMOLOV IN POMOLI BREZ LADIJ

Domače naloge

Solska naloga.
ZDRAVJE PRI NAS DOMA
Pri nas doma smo usi zdravi hvala bogu in mama bo imela revmatizem kadar ki se bodo bližale počitnice reče oče. (Nezadostno: piši obširneje za domačo nalogo.)

Domača naloga.
ZDRAVJE PRI NAS DOMA
Moj oče reče da bo mama imela za počitnice revmatizem in tako smo vsi zdravi kakor riba u vodi. Doma nas je 5 ljudi in ta nova sluskinja. Eden je moj oče in mama ter en otrok, potem je nefa ki je moja sestra ter še jaz. Kadar k. smo bili bolani prej ko smo pili fungo čineže nas je use bolelo in ščipalo, potem pa o. j. nikoli več, ko so ga pili, jazt ga nisem pil Zato ker je bila notri zmočena kravata od očeta ki je bla umazana, zato. B. mogel pa piti ma ga nisem zato ko je Netka zvrnila ma

ni hotela zvrnit fungo čineže in se bala od mojega očeta. In je bil prvi dan za pit tisti fungo čineže ki je bilo tolko truda za mamjo prej ko je Bil vse Narjeno za ta pravi prav. Ma sluskinja naša Netka ki je bila zapodena ven is hiše od mojega papa Ki sedaj ni več prnas u službi Ampak pr ani drugi fejt družini ki mi je rekla naša Netka od prej. In potem smo dobili vsak en kozarec fungo čineže zapit ter je sluskinja Netka od prej rekla da gre pit u kuhinjo ter sem zljil use na rože na balkonu, sedaj na cve-tejo, ki je mrz od zlodja pravi mama. in je uprašal moj oče vse zapovrsti enega-tadrugim Kako ke si počutijo sedaj ko je bilo spito in se delalo drugo zadrugi dan za pit nazaj. Samo otrok ni rekel še nič ki so mu dali ma-ma pozlički zato ne še go-vori kakor jaz in Nefa ki se

kliče moja sestra Miranda ma i reče oče Nefa in meni en falot od mulca ki sem jaz kakor reče moj oče. Vsi so stali ma so sedeli prav in sem rekel da me ščipa po trebhu in Se mi ne da za it. oče je rekel da kako ko on sa čuje kakor en slon ki živijo tam čer je skoro vse gojzd, sem videu u kino. Potem smo zaprli radio ker se ni slišalo nič kar se govori ter ko sem rekel da sem zljil v rože in ki se je močila kravata za bit kakor nova od očeta ko bi jo speglala mama. Sedaj ko smo vsi zdravi ne pijemo nič fungo čineže, ker je vse en drek je rekel oče ter je sedaj nova sluskinja in se imenuje paula ma oče jej re-če Matovilo. Me ne vleče za lase zato ki imam še kratke od brivca na vogalu. Smo zo-pet zdravi in kadar bodo. se-daj pa moram it spat je re-kel oče.

TORBAL MIRDILAV
učenec od III b razreda
SPORT NAM KORISTI,
PA TUDI SKODI

Ker dobimo dober tek. Ker če se športuje, fusbale nese lepe denarje. Ker kdor športuje totokalcio lahko tudi dobi še več. Ker tudi na biciklu je šport in kdor več teče več dobi kadar če pride na cil. Ker noge pri biciklu so močne. Potem je šport za boks, ki tudi je dober in so potem še drugi koristni športi. Vseh vrst. Kadar ki šport škoduje boli. Ker kadar se udobi breo od nasprotnika in če se pride domov z čevlji umazani al raztrgani še bol boli od mame po riti. Oče se jezi za šport ki pravi da igrajo eno figo in mu manka zmeraj ena dva punta za 13 punto. In škodi tudi šport za roke kadar u šoli nam stori gospodična držati gor, ojoj. **PETER KLAC**

Kapljice

Naš stari sotrudnik M. L-č jemlje zdravilo za jetra in se hudo nakremži. Njegov vnuček ga vpraša:
«Nono, zakaj moraš jemati tako grenke kapljice?»
«Zato, dragec, ker sem prej jemal preveč sladkih.»

Bartoli: «Kamor so šli moji meščani, tja spadam tudi jaz...»

MIHEC: Reci, kar hočeš, ampak tržaški Italijani so res revčki. Dan za dnevom morajo čitati Bartolijeve patrio-tardične izlive.»
JAKEC: Se večji reveži so tržaški Slovenci; kajti poleg Bartolijevih izlivov morajo čitati še Bartolove spomine!«

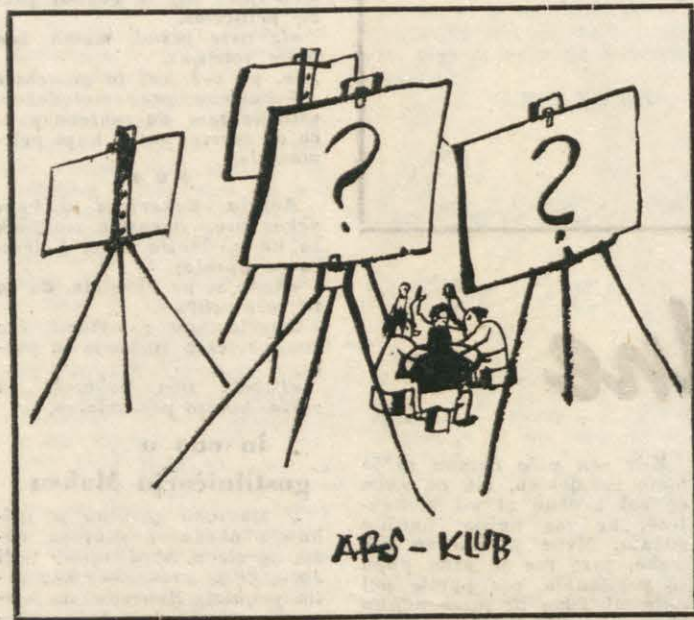
Govornik, v poletu svojega govora: «Mi smo lahko ponosni na našu slavnu preteklu bodočnost!»

Listnica uredništva

Precejšeni gospod tovariš
Glavni urednik
Narpnej vas lepo pozdrav-ljam in vam voščim najboljše za te pustne praznike prav is srca. Jas sem ena boga vdo-va od moja moža, ki je umrel prej ko iti v penzijo za staro Austrijo. Se vam ses tem mojem pismom moram prto-žit za eno stvar od živali. Vse hiše po mestu imajo vse švalt in magari so se psi na-vadili za svojo potrebo kar na pločniku, ampak je ena druga vrst živali, ki je meni zelo pri srcu in to so mačke. One če ni pepela ali zemlje se zelo težko privadijo za svo-jo potrebo. In uboga žival tr-pi, se vidi hitro. Zato bi ime-la eno prošnjo za vas, ki me-ne ne pustijo do župana, da bi hi pred vrata en malo pe-pela na pločnik in ga nebi špacin pomesti, ker bi bilo za mačke za en par dan tam. Jaz bi se tudi upisala u društvo za živali, pa ne znan kje ima-jo društvo in če mi bi vi po-vedal. Za prošnjo od župana najlepša hvala vas pozdravi gospod tovariš in vam bom drugič še pisala
ter ostanem udano
Marjeta Pločnik
u prtiličju 17 štev.

Dragi «Skoromad»
Neprijetno slabo razpolože-nje (napad influence) in sit-ne poklicne dolžnosti in skrbí so mi onemogočile sodelovanje pri nameravani pustni prilogi Dnevnik.
Naj sem še tako napenjal možgane, vedno sem se vra-čal k staremu kopitu «Juce in Pepe», kakor kak odslužen feldvebel, ki še leta 1915 ni mogel pozabiti Custozze in Novare in Radeckega. To sta-ro kopito pa je bilo upravi-čeno izločeno že na našem prvem sestanku.
Ne preostaja mi drugo, ka-kor da začnem študirati novo, moderno humoristično «stra-tegijo», in upam, da bom kma-lu našel dovolj primerne gra-diva za ta študij. Potem pa bo seveda veljala stara korajža iz časov Custozze in Solferina.
Zelee obilo uspeha, osta-jam s prirčnim pozdravom stari vdani:
Mikula Letič

Prišla je
pepelnica,
ostala sem devica

APS-KLUB

TORBAL MIRDILAV

Mladost pri Sv. Bartolomeju

To pisanje je staro, zelo staro. Prvi zapiski so bili pribeleženi še z račjim peresom — in naj mi bo ob tej priliki dovoljeno povedati, da stara Korošica, ki je hodila k nam šivat in krpat, ne more biti po mojem mnenju v nikakršni zvezi s prej imenovanim pisalom. Bila je res zajetna ženska, nizke postave, malone toliko široka kot visoka, ki je s težavo prenašala svojo težo in se je pri hoji tudi pozibavala kakor raca, vendar ji nikdar ni kapnilo na misel, da bi se dičila z račjim perjem. Tudi brez tega je bila dovolj ljubka, ali kot smo takrat rekali (pisatelju priljubljena oblika) dovolj kariaa. Poleg nas otrok je nanjo komaj čakal tudi domači maček, eden izmed precejšnjega števila, ki so se v naši mladosti zvrstili v naši hiši. Med njimi so bili sivi in marogasti, lisasti in brezasti križanci, vsekakor pa od sile zanimivi predstavniki vseh mogočih vrst in pasem z vsemi dobri in slabimi nagnjenji odličnejših prednikov iz tropskih krajev. Toda tu ne bom podrobneje obravnaval okoliščin in dogodkov, ki so v povezavi z mačjo rod-bino kakorkoli vplivali na mo-jo razvojno mladostno dobo, zlasti še zato, ker to zanimivo srov izčrpano razčlenjam v se-demindvajseti knjigi teh mo-jih zgoščenih spominov.

Kakor sem pravil, se je torej to zapisovanje pričelo še z račjim peresom in na trpeznem papirju, ki ga čas niti razgibani dogodki niso mogli uničiti. Ta čas in ti dogodki so skriti v obledelih vijugavih črkah in v mojem spominu, da se nisem odločil s pritiskom na gumb skrivnostnega mehanizma odgrniti zastora in vsaj za begoten trenutek prikazati vsemu svetu torišče nekih davno potop-ljenih in znova oživiljenih sanj. Pritisnimo torej na gumb...

Rodil sem se leta — vendar moram prej, preden opišem lastno rojstvo, seznaniti čitatelja z nekaj koloni mo-jega sorodstva izpod Lesne gore, kjer je oče mojega no-nota pekel medenjake in s to sladko robo preživiljal dru-žino. Njegov sin Johan (torej nono mojega nonota) je pre-vel medeno dediščino, medtem ko so se ostala dva stara strica mojega nonota potepla po svetu. Z Johanovo poroko

«Ara khe oči khe l'ga!»
(Prva knjiga, drugo poglavje št. 23 od 14. do 15. vrste).

je prišel moj nono do junaške none Lucije, o kateri so pripovedovali, da je z navadno kuhalnico iz mehkega lesa krotila mojega nonota. Kljub temu, da ni bila kdove kako pobožna, je nona mojega nonota rodila dvanajst otrok. Vendar sladka dediščina ni mogla preživiti tolikšne dru-žine, zato so nekateri pomrli, drugi pa so si pomagali s svobodnimi poklici. Najmlajši stric mojega nonota se je na primer lotil homeopatstva, ena izmed treh tet pa je odšla v samostan na Rakov grič in se tam še do pozne starosti ukvarjala s predenjem časa iz domače volne. Vse-kakor Franca (tako je bilo teti mojega nonota ime) ni bila rojena za posvetno življenje. Astenično shicotimna nagnjenja so namreč do tolikšne mere motila njeno psiho-fizično konstitucijo, da je takoj odprla usta in poželjivo sapnila, čim so se njeni občutljivi prsti dotaknili žlice. Potomcev s takšnimi hibami je bilo še dokaj v našem rodovniku in ni potrebno poudarjati, kako se jih je dedna hiša otresala ter dajala prednost prvorojencem s strind-bergovskimi kompleksi. Takšne vrste mož je bil prav go-tovo moj nono. Pozaklal in podavil je vso perjad, kar je je bilo pri hiši, zgolj zato, da si je lahko izbral najlepše pero, ki si ga je zataknil za klobuk na dan poroke. Nje-govega brata brat — pisatelj stari stric — se je takrat ravno ukvarjal z astropsihologijo in mu napovedal ža-losten konec.

V hiši mojega nonota si takrat še niso utegnili nape-ljati električne razsvetljave; pomagali so si z zastarelo petrolejko in oskrbovanje te vrste svetilke je v naši rod-bini v zvezi s posebnim, naravnost svečanim obredom. Medtem ko je hlapec Jurij držal v eni roki čutaro*, a v drugi laneno krpo, si je moj nono prizadeval, da bi snel stekleni cilindar iz prožnega medeninastega obroča. Ko se mu je to posrečilo, je z vso previdnostjo položil okajeni cilindar na varno mesto v zidu. V steni ob manjšem ku-hinjskem oknu je bila namreč nalašč zato izdelana ko-tanja, obložena s svežim mahom, da bi se občutljivemu cilindru ne moglo pripetiti kaj hudega. Ta mah so nabi-rali nonotovi otroci — moji strici in tete — vsak terek in petek na pobočju Rakovega griča ter ga prinašali do-mov v platneni torbi na zadrgo, prepričani, da je v njem čarobna moč, ki blazi smrad po petroleju.

Kakor sem že omenil, se je mojemu nonotu posrečilo odložiti cilindar. Zatem je z dvema prstoma, palcem in kazalcem, ošmrca, ali kot se je takrat reklo, useknil ožgani vrhnji rob bombažastega stenja, ne da bi se dal motiti od radovednih oči mojih stricov in tet, ki so zve-davo zrlle v ta zanimivi opravke. Mnogokrat je bilo treba stanj tudi prirezati, potem pa odviti medeninasto napravo in naliti petrolej v svetilko. Toda na to se bom še povrnil.

Naj tu povem takoj, da se je pri svečnem obredu nekoč petrolej vnel in je plamen mojemu nonotu do go-lega obril aristokratske brke pod nosom. Odtlej se ni upal več prikazati na vasi. Občepel je v hiši in naglo hiral, dokler ga ni v 98. letu starosti pobrala smrt, to se pravi kakih 70 let prej nego mu je bilo usojeno.

*) Starejša oblika za hruškasto kositrnico
(Nadaljevanje sledi)